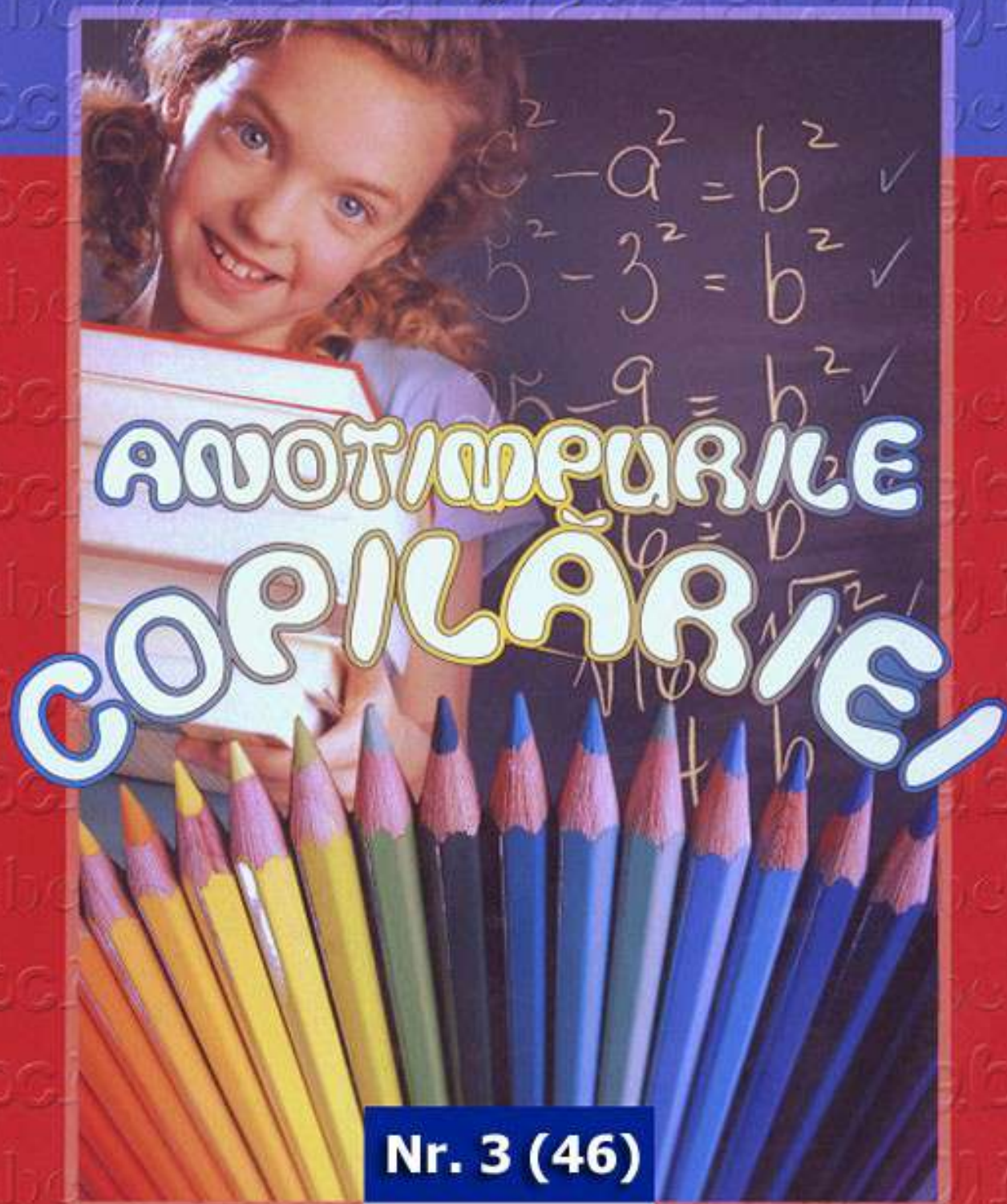

Revistă editată de elevii Școlii Gimnaziale nr. 19

“AVRAM IANCU”

Timișoara

Nr. 3 (46)

2025/2026

CUPRINS

	Editorial: Când cerneala întâlnește pixelul	3
	303 ani de istorie, educație și suflet românesc la Școala Gimnazială Nr. 19 „Avram Iancu”	4
	Proiect OnkoKids – Sport pentru viață	8
	Balul puișorilor	11
	Familia creștină	14
	Lumina sufletului meu– Familia	17
	Rime pentru amintiri. Familia și credința	17
	Pământul are două fețe	18
	Sănătate în farfurie și zâmbete în echipă!	19
	Când învățarea prinde aripi... ..	20
	Jocurile olimpice în imaginația copiilor	21
	Olimpiada de benzi desenate	23
	De la Maestru la Discipol – un dialog între generații	24
	L’UNIVERS FRANÇAIS Traits identitaires	26
	Grădina Biodiversității	27
	Fabule	29
	Portretul colegului de bancă	30
	Zâmbete strălucitoare în săptămâna verde	31
	Domul din Milano	33
	Familia: ecoul iubirii care dăinuie	35
	Proiectul Hail Mary - recenzie de film	36
	Cerc de lectură- Vechiul Testament în imagini	38
	<i>La cabaña del tío Tom</i> : breve resumen de la novela de Harriet Beecher Stowe	40
	Nunca dejes de creier en ti	43
	SUDOKU – ANTRENAMENT PENTRU MINTE!	44
	O lecție altfel: inițiere în utilizarea ochelarilor VR la cl. a V-a B	45
	Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități	47
	Energia din jurul nostru	50
	De ce 3?	52
	Salvați planeta prin reciclare	53
	Colectiv de redacție	55

Editorial: Când cerneala întâlnește pixelul

Într-o lume dominată de ecrane și de un flux enorm de informație instantanee, alegerea între o carte și ecranizarea ei nu este doar exprimarea unei simple preferințe, ci o decizie despre modul în care alegem să ne construim universul interior. Pentru un adolescent, această dilemă reprezintă adesea conflictul dintre dorința de profunzime și nevoia de divertisment imediat. Deși ambele medii spun povești, mecanismele prin care acestea modelează gândirea și emoțiile sunt fundamental diferite.

Principalul argument în favoarea cărții rămâne libertatea creativă absolută pe care o oferă cititorului. Lectura este, prin excelență, un act de colaborare: scriitorul oferă cuvintele, dar cititorul este cel care deține controlul total asupra regiei: el alege nuanța vocii personajului, detaliile decorului și intensitatea atmosferei. Această „regie interioară” nu doar că dezvoltă empatia, dar funcționează ca un antrenament pentru imaginație, o resursă vitală într-o lume care ne oferă tot mai mult conținut de-a gata. Mai mult, cartea oferă acces la „geografia invizibilă” a unei povești – monologul interior. Într-o carte, înțelegi nu doar ce face un personaj, ci mai ales mecanismul psihologic din spatele fiecărei alegeri făcute de acesta.

Pe de altă parte, filmul reprezintă o experiență senzorială intensă și colectivă. Cinematografia are puterea de a transforma metafora în imagine și liniștea în coloană sonoră, reușind să transmită, într-o secundă, o emoție care, în scris, ar putea ocupa pagini întregi. Impactul tehnologiei a ridicat ștacheta: astăzi, un film nu este doar o poveste, ci un spectacol vizual imersiv care educă simțul estetic și oferă puncte de reper culturale rapide, facilitând socializarea și schimbul de idei în timp real.

Totuși, riscul major al ecranizării este limitarea orizontului propriu. Primind o viziune artistică deja construită, spațiul pentru interpretare personală se îngustează. De aceea, „regula de aur” rămâne succesiunea: cartea înaintea filmului. Citind mai întâi, îți aperi dreptul de a-ți imagina propria versiune a lumii, înainte ca lentila unui regizor să o fixeze într-o formă definitivă. Cu toate acestea, nu de puține ori, vizionarea filmului incita la lectură, pentru că spectatorul așteaptă mai mult sau intuiește profunzimi care nu au fost suficient explorate.

În definitiv, disputa dintre carte și film este una falsă, căci cele două nu se exclud, ci se potențează reciproc. Însă, într-o epocă în care suntem asaltați de imagini prefabricate, a alege cartea este un act de rebeliune intelectuală; este dovada că refuzi să fii un simplu consumator pasiv de pixeli. Dacă filmul ne învață cum să privim lumea, cartea ne învață cum să o gândim. Adevărata maturitate constă în capacitatea de a naviga între ambele: să te lași purtat de magia unui ecran, dar să te întorci mereu la pagină pentru a-ți recupera vocea proprie și libertatea de a visa fără filtru.

Este o bucurie și un semn de speranță să descoperi, printre atâtea priviri pierdute în telefoane, un copil care alege să se cufunde într-o poveste, în paginile unei cărți.

prof. Gancea Ramona

303 ani de istorie, educație și suflet românesc la Școala Gimnazială Nr. 19 „Avram Iancu”

Există locuri care nu înseamnă doar ziduri, săli de clasă sau cataloage. Există școli care devin, peste ani, adevărate familii, spații în care generații întregi învață nu doar să scrie și să socotească, ci și să viseze, să creadă și să devină oameni.

La 19 mai 2026, Școala Gimnazială Nr. 19 „Avram Iancu” din Timișoara a îmbrăcat haine de sărbătoare și a celebrat impresionanta vârstă de 303 ani — peste trei secole de educație, tradiție și continuitate.

Deși data oficială a înființării școlii este 1 septembrie, încă din anul 2005 s-a decis ca ziua școlii să fie sărbătorită în timpul anului școlar, atunci când curtea răsună de glasurile copiilor, iar energia elevilor transformă fiecare colț într-o poveste vie. Pentru că o școală fără elevi nu poate avea sărbătoare deplină, iar bucuria adevărată există doar atunci când cei mai importanți oameni ai ei, copiii sunt prezenți.

Astfel, în perioada 19 mai – 1 septembrie, comunitatea școlii va celebra o serie de evenimente dedicate celor 303 ani de existență.

Primul dintre acestea a transformat curtea școlii într-un univers al copilăriei, al artei și al prieteniei.

Încă de la primele ore ale dimineții, școala a prins viață prin energia elevilor, implicarea profesorilor, emoția părinților și prezența partenerilor care au ales să fie parte din această zi specială. A fost o lecție despre comunitate.

S-a cântat, s-a desenat, s-a alergat, s-a dezbătut, s-a jucat și s-a râs cu poftă. Lecțiile obișnuite au fost înlocuite cu experiențe memorabile, în care istoria, muzica, pictura, sportul și jocul au devenit limbaj comun pentru sute de copii.

Zona culinară a fost, fără îndoială, una dintre cele mai iubite atracții ale zilei. Mirosul de langoși calzi, popcorn și vată pe băț a plutit

peste întreaga curte, iar înghețata și răcoritoarele au adus un plus de bucurie unei zile perfecte de mai. Toate acestea au fost posibile datorită implicării extraordinare a familiei Baia, căreia întreaga comunitate îi mulțumește pentru generozitate și sufletul pus în această sărbătoare.

Printre cele mai apreciate momente s-a numărat „Mașina Prieteniei”, activitate care a readus în prezent jocurile copilăriei și a demonstrat că prietenia, echilibrul și spiritul de echipă rămân lecții esențiale pentru orice generație. Într-un alt colț al curții, cei „50 de metri de artă” s-au transformat într-o impresionantă galerie în aer liber. Desenele, mesajele și culorile elevilor au vorbit despre emoție, libertate și apartenență, iar fiecare lucrare a purtat amprenta sinceră a copilăriei.

Momentele de dezbatere și gândire critică au adus în față un dialog autentic între elevi și profesori pe tema atât de discutată a temelor pentru acasă. Atmosfera a fost una elegantă, dar plină de energie și umor, iar arbitrii: prof. Balog Adrian, prof. Frânculescu Larisa, prof. Milutinovici Otilia, prof. Nicoară George și Sophia Stoița au oferit întrecerii echilibru și profesionalism.

Competițiile sportive au ridicat nivelul adrenalinii și al bunei dispoziții. Meciurile de volei și fotbal dintre profesori și elevi au devenit rapid atracția zilei, iar anul acesta, spre surprinderea și amuzamentul tuturor, profesorii au reușit să câștige toate probele. Ca întotdeauna cea mai iubită catedra rămâne cea de sport. Le mulțumim pentru toată munca și energia pe care ne-o aduc zilnic.

Unul dintre cele mai emoționante momente i-a aparținut domnului Roman, agentul de pază al școlii, care, uitând pentru câteva clipe, chiar și de proteza de șold, a intrat pe teren alături de elevi. Gestul său a fost aplaudat îndelung și a demonstrat că tinerețea adevărată stă în suflet și în dorința de a rămâne aproape de copii.

La fel de emoționantă a fost lecția de istorie oferită de doamna profesor Frânculescu Larisa împreună cu elevii săi. Povestea școlii, a tradiției și a valorilor care au construit această instituție de-a lungul secolelor a fost readusă la viață într-un mod autentic și profund.

Evenimentul nu ar fi fost posibil fără implicarea întregului colectiv al școlii. Doamna profesor Eisner Karina a adus gustul copilăriei prin langoșii și prăjiturile pregătite cu drag, iar cadrele didactice și învățătoarele au oferit momente de respect și recunoștință prin coroana depusă lângă bustul marelui Avram Iancu simbol al identității și demnității românești.

Momentele artistice pregătite de elevi au adus emoție și mândrie în sufletele tuturor celor prezenți. Corul școlii, elevii claselor a VIII-a și Iulia Veleșcu au demonstrat încă o dată că talentul, sensibilitatea și frumusețea tinerei generații pot transforma orice sărbătoare într-o amintire de neuitat.

Comunitatea școlii a avut alături oameni care susțin constant educația și performanța. Mulțumirile s-au îndreptat către doamna inspector școlar general Aura Codruța Danielescu și echipa Inspectoratului Școlar, către reprezentanții

Primăriei Municipiului

Timișoara, doamna Carmen Proteasa și domnul Vlad Dobai, către domnul Tipei Traian și membrii Asociației „Avram Iancu”, părintele Stelian Borza, seniorul Popa Vasile și nu în ultimul rând părintele protopop al Protopopiatului I, Zaharia Pereș, care au oferit binecuvântare și emoție unei zile cu adevărat speciale.

La finalul acestei sărbători, un lucru a devenit cert pentru toți cei prezenți: Școala Gimnazială Nr. 19 „Avram Iancu” nu înseamnă doar trecut și tradiție. Înseamnă prezent viu, oameni dedicați și generații care cresc frumos împreună.

303 ani nu înseamnă doar timp, înseamnă rădăcini, înseamnă memorie, înseamnă iubire pentru educație.

La mulți ani, Școala gimnazială nr.19 “Avram Iancu”!

Cu prețuire,

dir. prof. Corina Ramona Grădinariu

Vreau să îi felicit pe elevii (și adulții) care au învățat imnul țării, imnul școlii, au participat la rugăciune, au dovedit respect, lăsând pentru câteva minute jocurile și întorcându-se la tobogane, jucării, activități sportive imediat după ce au onorat memoria celui care a dat numele său școlii, Avram Iancu. Din respect pentru el, pentru cei dinaintea și prezența preoților și a reprezentanților asociațiilor culturale care și-au făcut timp pentru noi.

Comunitate fără educație și fără comuniune nu se poate.

LA MULȚI ANI!

prof. Nedelcu Bianca

Ziua Școlii a reușit să mă scoată din rutina obișnuită a orelor de matematică printr-un meci de fotbal profesori versus elevi. Deși am intrat pe teren plin de încredere, trebuie să recunosc că abia am rezistat până la final. După câteva sprinturi, mi-am dat seama că exercițiile și problemele de matematică sunt mult mai ușor de rezolvat decât alergatul după minge.

prof. Popescu Cristian

De Ziua Școlii, pe terenul de volei, la meciul profesoare versus eleve, ne-am distrat pe cinste! Ziua nu a fost doar despre învățare—am trecut dincolo de bariera elev-profesor. Am descoperit că, indiferent de vârstă, avem toți destulă energie. Ne-am apropiat și mai mult de copii și am plecat cu zâmbete și amintiri de neuitat!

prof. Bunea Anca

ATELIER DE PICTURĂ DESFĂȘURAT CU OCAZIA ZILEI ȘCOLII 19 MAI 2026 LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.19 „AVRAM IANCU”

Cu ocazia aniversării Zilei Școlii, la data de 19 mai, Școala Gimnazială Nr. 19 „Avram Iancu” a organizat sub coordonarea prof. de ed. plastică Badea Ionescu Elena Daniela o activitate artistică de amploare, menită să stimuleze spiritul comunitar și exprimarea creativă.

Sub forma unui atelier de pictură neconvențional, toți elevii unității noastre școlare (de la clasa pregătitoare până la clasa a VIII-a) au contribuit la realizarea unei lucrări colective monumentale. Suportul a fost reprezentat de o bandă lungă de 30 de metri și lată de 30 de centimetri.

Fiecare elev a lăsat pe această pânză o amprentă personală:

Elemente ale naturii: flori viu colorate și fluturi, simboluri ale creșterii și ale copilăriei.

Artă abstractă: jocuri de linii și forme care au reflectat personalitatea fiecărei generații.

Mesaje scrise: gânduri, urări pentru școală și exprimări ale propriilor emoții.

Această activitate a demonstrat încă o dată că arta are puterea de a aduce oamenii împreună, rezultatul final fiind o mărturie vizuală a unității și armoniei care definesc comunitatea școlii noastre.

prof. Badea Ionescu Elena Daniela

Proiect OnkoKids – Sport pentru viață „Sportul ne unește, solidaritatea îi salvează. Victoria noastră este zâmbetul lor!”

Într-o lume în care tehnologia tinde să îi izoleze pe tineri în fața ecranelor, există momente care ne demonstrează că empatia și spiritul civic sunt mai vii ca niciodată. Un astfel de moment a fost marcat pe **31 martie 2026**, când comunitatea școlară din Timișoara și-a unit forțele sub egida proiectului caritabil „**OnkoKids – Sport pentru viață**”.

Sophia, Alexandru Duma, Mihai Duma, Robert Florea, Filip Horobăț, Victor Șutea, Alexandru Reghiș, Polgar Alexandra, Krepelka Emma, Darius Spătaru, Alessia Popescu, Sara Birdean, Daiana Blașcu, Paula Turcu, Bădău Andreea și Bujor Ana-Maria. Au fost ajutați și de elevi voluntari din clasele a VII-a B și a VIII-a C.

Acești tineri au înțeles că, dincolo de note

Inițiativa: Copii pentru copii

Totul a pornit de la dorința sinceră a elevilor din **clasa a VII-a D** de la Școala Gimnazială Nr. 19

„Avram Iancu”, reprezentați cu mândrie de echipa „Onko Kids”: Andrei Petrovici (președintele Consiliului Elevilor), Iustin Bogdan, Stoița

și competiții școlare, adevăratele victorii se obțin atunci când întinzi o mână de ajutor celor aflați în suferință. Proiectul lor a fost dedicat micuților

pacienți de la **Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Louis Turcanu”**, care duc zilnic lupte de neimaginat, și colegului lor, **Bogdan Cîra** de la Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau”, încercat de o boală cruntă.

diriginte al clasei a VII-a D, am susținut cu toată deschiderea această inițiativă, alături de colega mea, **prof. Talabă Virginia**. Împreună, am transformat ideea lor într-un eveniment sportiv de amploare: un campionat județean de fotbal și volei.

Găzduit de **Complexul Sportiv CSS Bega Timișoara**, între orele 09:00 și 14:00, evenimentul a reunit echipe de elită din județ, unite de același scop nobil. Parteneriatul solid cu instituții precum **Inspectoratul Școlar Județean**

Sportul ca mesager al speranței

În calitate de profesor de educație fizică și

Timiș, Asociația Școala Mamei Junior și numeroase unități de învățământ de prestigiu (Colegiul „C.D. Loga”, Colegiul Național Bănățean, Liceul „Jean-Louis Calderon”, Liceul

Teoretic Recaş și Școlile Gimnaziale nr. 16, 18, 24 și 30) a transformat această zi într-un adevărat maraton al generozității.

Un succes răsunător: Peste 10.000 de euro colectați

Eforturile noastre au fost încununate de un succes financiar impresionant, care va face o diferență reală în viața beneficiarilor:

5.000 de euro au fost strânși în cadrul campionatului sportiv, din donații și sprijinul sponsorilor.

Alți **5.000 de euro** s-au adunat la **Târgul de Primăvară** organizat la nivelul școlii noastre, unde fiecare clasă, coordonată de învățători și diriginți și-a adus aportul

Totalul de aproximativ **10.000 de euro** reprezintă mai mult decât o sumă de bani; este o investiție în viață și în speranță.

Gânduri de final

Sunt profund mândră de elevii mei. Să vezi copii care se gândesc la alți copii, care aleg să își dedice timpul și energia unei cauze atât de grele, este cea mai mare răsplată pentru un dascăl. Mulțumesc conducerii școlii, părinților, colegilor profesori (un mare aport l-a adus catedra de

educație fizică și sport) și tuturor partenerilor care au făcut posibil acest miracol.

Astfel de preocupări ne arată că viitorul este pe mâini bune. Acești copii nu au jucat doar pentru un

scor
pe

tabelă, ci pentru o șansă la viață.

Organizator: Școala Gimnazială Nr. 19 „Avram Iancu” Timișoara

Coordonatori: Prof. Ionescu Minodora, Prof. Talabă Virginia

prof. Ionescu Minodora

Balul puișorilor

Data de **1 aprilie 2026** a marcat un moment special pentru comunitatea **Școlii Gimnaziale Nr. 19 „Avram Iancu”**. Într-o atmosferă vibrantă, reprezentanții Consiliul Elevilor: Iova Oana, Bircea Bianca (clasa a VIII-a C), Petrovici Andrei, Bogdan Iustin (clasa a VII-a D), elevii claselor a **VIII-a C** și a **VII-a D** au fost gazdele unui eveniment de excepție: **„Balul Puișorilor”**. Desfășurată în cadrul programului **„Săptămâna Verde”**, activitatea a transformat sala Casei Tineretului din Timișoara într-un spațiu unde grija pentru mediu s-a întâlnit cu arta.

Punctul central al evenimentului a fost reprezentat de participarea entuziastă a celor 9 perechi de elevi din clasa a V-a: **Amir El Bahry și Asproni Antonia** (clasa a V-a D), **Manoilă Matei și Miculescu Andreea** (clasa a V-a D), **Ciontoș Anastasia și Doda Gabriel** (clasa a V-a H), **Gancea Natalia și Ștefan Sasha** (clasa a V-a H), **Sava Sofia și Sava Ayan** (clasa a V-a E), **Herbeck Eduard și Corbu Daria** (clasa a V-a E), **Achim Șovar și Canea Alexandra** (clasa a V-a F), **Ianis Sima și Titerlea Maria** (clasa a V-a F), **Hidișan Tudor și Polgar Patricia** (clasa a V-a F). Acești mici „puișori” au fost adevăratele vedete ale serii, reușind să scoată în evidență talente remarcabile prin creațiile proprii și prin momentele pe care și le-au ales singuri pentru a-și pune în lumină personalitatea. Curajul lor de a urca pe o scenă atât de mare și originalitatea de care au dat dovadă au fost aplaudate la scenă deschisă.

Evenimentul a fost construit în jurul ideii de sustenabilitate, având și punând în valoare ingeniozitatea elevilor prin patru momente cheie:

- **„Verde în trend”** – O paradă în care prospețimea primăverii s-a împletit cu atitudinea eco-friendly.
- **„Reciclăm cu stil”** – Momentul culminant al creativității, unde materiale care de obicei ajung la coșul de gunoi au fost transformate în ținute demne de podiumurile de modă. Am văzut rochiile din ziar, accesorii din carton și costume ingenioase din plastic.
- **„Provocarea puișorilor isteți”** – Un concurs de cultură generală și perspicacitate, unde elevii au

demonstrat că stăpânesc noțiunile despre protejarea planetei.

- **Momentul artistic** – Un segment dedicat talentului pur, care a ridicat întreaga sală în picioare.

Un spectacol al talentelor „Avram Iancu”

Pe lângă tematica ecologică, balul a fost o scenă deschisă pentru micii artiști ai școlii noastre. Publicul a fost impresionat de momentele inedite pregătite cu multă muncă și pasiune:

Muzică: Vocea elevilor noștri a răsunat în sala Casei Tineretului, oferind interpretări pline de emoție. Elevele noastre Veleşcu Iulia (clasa a VIII-a C) și Scafariu Bianca (clasa a VIII-a F) - interpretare vocală iar la pian

Cucu Sofia (clasa a VIII-a C) și Milotinovici Iasmin (clasa a V-a H)

Dans: Coreografiile moderne și sincronizarea perfectă au adus un plus de dinamism serii elevele **Hogea Tania** (clasa a V-a D) și **Bordas Andreea** (clasa a VII-a C)

Gimnastică ritmică: Grația și eleganța elevelor noastre **Ionașcu Sonia** (clasa a IV-a D), **Tomulea Adeline** (clasa a IV-a E), **Flutar Andra** (clasa a III-a B), **Popa Daria**, **Cazacu Gloria**, **Wurtz Sophia** au tăiat respirația privitorilor, demonstrând că sportul și arta merg mână în mână prin demonstrații cu obiecte și în grup.

Efortul, creativitatea și curajul tuturor micilor participanți au fost răsplătite pe măsură. Juriul a decis ca fiecare pereche să fie premiată cu câte un Premiu Special de Originalitate, celebrând astfel viziunea unică a fiecărui elev.

Momentul cel mai așteptat al serii a fost, însă, anunțarea titlurilor supreme. În urma unei competiții strânse și a unor prestații de neuitat, titlurile de Miss și Mister „Balul Puișorilor” 2026 au fost câștigate de: Sava Sofia și Herbeck Eduard (clasa a V-a E)

„Balul Puișorilor” nu a fost doar o simplă petrecere, ci o adevărată sărbătoare a comunității noastre. Evenimentul a reușit să scoată în evidență, într-un mod admirabil, **talentele elevilor de clasa a V-a**, care au impresionat prin propriile creații și prin momentele artistice alese special pentru a-și pune în valoare personalitatea. Aceștia au demonstrat mult curaj și originalitate, confirmând faptul că spiritul creativ se cultivă încă din primii ani de gimnaziu.

Coordonator activități școlare și extrașcolare: Prof. Înv. Ciucur Raluca

Din comitetul de organizare au făcut parte:

Dir. Grădinaru Ramona Corina

Dir. adj. Bilanin Claudia

Dir. adj. Bidileci Laura

Prof. Roșeți Ioana-Maria

Prof. Ionescu Minodora-Maria

prof. Roșeți Ioana-Maria

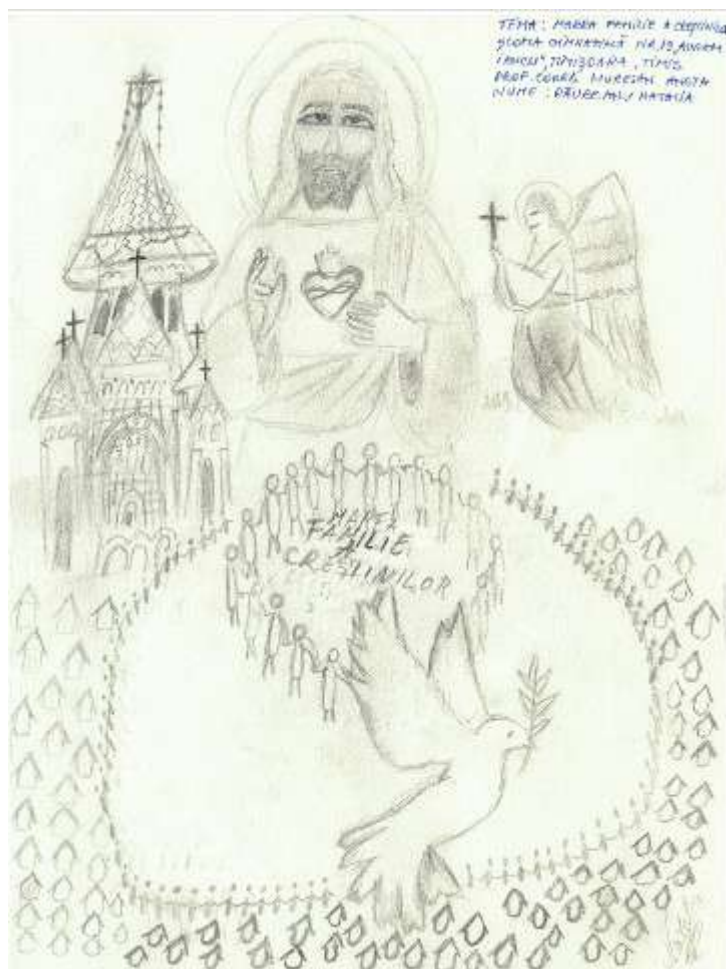
Familia creștină

În cadrul Proiectului național Familia creștină, elevele clasei a VI-a A: Nicolovici Daisa, Rotaru Patrici și Bizian Selena au participat la Cateheza susținută de prof. Nicoară George-Antoniou la Biserica Ortodoxă din Dacia, cu următoarele lucrări în care au reprezentat modele de familii creștine. Novacovi Radu din clasa a V-a G a realizat desenul „Prima familie”.

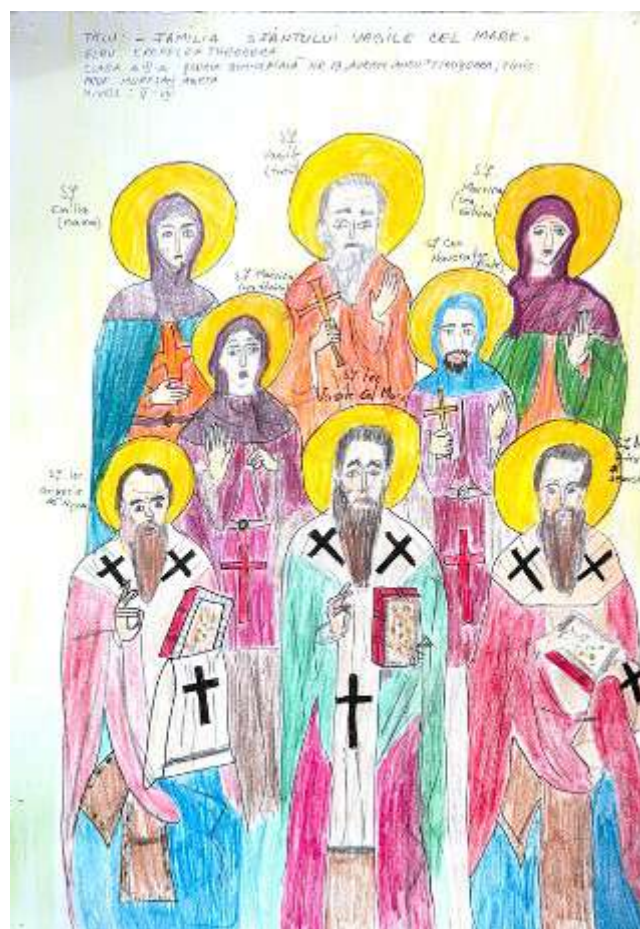
prof. Mureșan Aneta

Rotaru Patricia, clasa a VI-a A

Răureanu Natalia, clasa a VI-a C

Krepelka Theodora, clasa a VI-a A

Nicolovici Daisa Maria
clasa a VI-a A

TITLUL: ACEA FAMILIEI
ELEV: BIZIAN SELINA GEORGIANA
CLASA: a VI-a, ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 19 „AURAN IANCU”
TIMIȘOARA, TIMIȘ
PROF. MUREȘAN ANETA
NIVEL: I-VIII

TEMA: SFÂNTUL CONSTANTIN
DRÂNCOVEANU cu FII SĂI

Bizian Selena Georgiana,
clasa a VI-a A

Lumina sufletului meu- Familia

Unul dintre cele mai prețioase daruri oferite de Dumnezeu omului este familia. Încă din grădina Edenului, când primii oameni au fost creați, El a aprins o flacără eternă în inimile lor, pe care o simțim și astăzi: iubirea.

De la o vârstă fragedă, familia ne învață să iubim, să fim curajoși, să iertăm, cât și credința în Tatăl Ceresc, care ne este aproape mereu. Seara, ne rugăm împreună. Acesta este un moment de liniște și bucurie divină. Atunci îmi amintesc de cuvintele Mântuitorului: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”.

Pentru mine, fiecare membru al familiei este o floare: părinții sunt cele mai frumoase flori, rămân în sufletele noastre pentru totdeauna; ei trebuie apreciați și iubiți, așa cum porunca a cincea ne spune: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământ”; bunicii sunt florile delicate care se ofilesc înainte de vreme; verișorii, cele abia încolțite, care vin în vizită și pleacă, asemeni florilor de primăvară; frații mereu aduc veselie în familie, așa cum margaretele, simple, dar frumoase, aduc zâmbetul pe buze fiecărui copil curios.

Precum Bunul Dumnezeu se îngrijește de întreaga Creație, respectiv de toate viețuitoarele de pe Pământ, așa are și familia grijă de noi: mama se îngrijește mereu de starea mea sufletească, iar când sunt tristă, face tot posibilul să mă înveselească; tata, chiar și când mă ceartă, o face din dragoste.

Fecioara Maria, Dreptul Iosif și Pruncul Iisus reprezintă un model de ascultare și credință, care ar trebui urmat de fiecare familie.

În zilele noastre, relația părinte-copil este mai șubredă din cauza lipsei de timp, a tehnologiei și a stresului, lucru care împiedică dezvoltarea armonioasă a odraslei, părinții fiind, poate, prea puțin în preajma sa.

Când mă aflu în jurul rudelor mele, sufletul meu își găsește liniștea. Doar gândul la familie îmi oferă o stare de bine.

Armonia din familie nu este mereu prezentă, uneori este umbră de griji, certuri sau neînțelegeri. Cu toate acestea, însă, ea își recapătă locul fruntaș în inimile tuturor, învingând toate aceste lucruri și păstrând ecoul veșnic care ne leagă.

În concluzie, consider că familia nu este numai un grup de oameni legați prin sânge, ci o dovadă că iubirea adevărată este reprezentată de emoții împărtășite, clipe grele peste care s-a trecut împreună, gesturi semnificative și o relație cu Dumnezeu.

Rime pentru amintiri. Familia și credința

Cu toții ne aflăm aici datorită lui Dumnezeu,
Care ne însoțește și la bine și la greu.

Datorită Lui sărbătorim în familie,
După cum ne-a poruncit în Biblie:
„Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți Pământul!”,
Și oamenii i-au ascultat Cuvântul.

În familie sunt persoane pe care te poți baza,
Cu ei poți amintiri, dar și momente immortaliza.
Sunt cei care îți vor fi alături la necaz,
Trecând chiar de la agonie la extaz.

Familia te învață cum să iubești, să ai credință,
Că orice fapt are o consecință.
Ei te învață că în curaj se află o frică ascunsă
Și că neatenția este o neglijență în inimă pătrunsă.

Dumnezeu ne-a lăsat liberi să ne alegem calea,
Și totuși, oricând vei cădea,
Familia-ți va fi alături pe drumul bun a te îndruma,
Și îți vor mângâia mereu inima.

Popa Alesia, clasa a VI-a E

Cioran Ana, clasa a VI-a D

Pământul are două fețe

Activitate de Ziua Pământului (22 aprilie)

Clasa I F

Învățătoare : **Pop Claudia-Florina**

Context actual

În prezent, planeta noastră se confruntă cu provocări climatice majore și o poluare accelerată, aspecte ce fac educația ecologică timpurie indispensabilă.

Argumentul acestei activități rezidă în necesitatea de a le dezvolta elevilor de 7-8 ani, spiritul civic și empatia față de mediul înconjurător prin puterea exemplului vizual. Desenând contrastul dintre o lume curată și una poluată, copiii înțeleg direct impactul acțiunilor umane asupra naturii.

Obiective SMART

Specific: Identificarea a cel puțin 3 elemente de poluare și 3 elemente de protejare a mediului prin desen.

Măsurabil: Realizarea unei planșe comparative de către fiecare elev până la finalul orei de curs.

Realist: Utilizarea tehnicilor simple de desen (creioane, carioci) accesibile nivelului de vârstă de 8 ani.

Desfășurarea activității și concluzii

Elevii au împărțit foaia de lucru în două emisfere simbolice: „Pământul Fericit” (verde, plin de viață, cu ape curate) și „Pământul Trist” (gri, sufocat de deșeuri și fum). Această metodă creativă a facilitat o discuție activă despre reciclare și responsabilitate.

În concluzie, activitatea a demonstrat că, deși sunt mici, elevii pot deveni „eroi ai planetei”, înțelegând că viitorul curat al Pământului depinde de alegerile pe care le facem în fiecare zi.

Sănătate în farfurie și zâmbete în echipă!

Alimentația influențează sănătatea, iar sănătatea determină calitatea vieții. Așa cum bine se spune, „suntem ceea ce mâncăm”, iar alegerile noastre zilnice au un impact direct asupra stării fizice și psihice. O alimentație echilibrată oferă claritate mentală, stabilitate emoțională, capacitatea de a face față stresului și bucurie în activitățile de zi cu zi.

Pornind de la aceste principii, elevii clasei a IV-a H, au participat la o activitate practică desfășurată în cadrul proiectului „Alimentația - o poartă deschisă a sănătății”, realizat în parteneriat cu Asociația Praedu.

Activitatea a avut un caracter aplicativ și interactiv, elevii fiind implicați direct în pregătirea unor preparate simple și sănătoase. Aceștia au adus de acasă ingrediente naturale, în mare parte provenite din gospodăriile proprii sau din grădini, punând astfel accent pe consumul de produse cât mai puțin procesate. Împreună, copiii au pregătit o salată de legume proaspete, în stil oriental, iar la final au realizat un desert îndrăgit de toți, salatul de biscuiți.

Pe parcursul activității, elevii au lucrat în echipă, au colaborat și s-au implicat cu entuziasm în fiecare etapă a procesului. Dincolo de partea practică, această experiență a contribuit la dezvoltarea unor competențe importante, precum spiritul de cooperare, responsabilitatea, organizarea și creativitatea. În același timp, copiii au conștientizat importanța unei alimentații sănătoase și au învățat să facă alegeri mai bune pentru stilul lor de viață.

Scopul proiectului este acela de a promova obiceiuri alimentare sănătoase încă de la vârste fragede și de a forma deprinderi corecte care să contribuie la menținerea sănătății pe termen lung. Astfel de activități practice îi ajută pe elevi să înțeleagă mai ușor conceptele teoretice și să le aplice în viața de zi cu zi.

Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută, plină de energie pozitivă și voie bună, iar rezultatele muncii în echipă au fost apreciate de toți participanții. Momentele surprinse în imagini reflectă implicarea și bucuria copiilor, demonstrând încă o dată că învățarea poate fi atât utilă, cât și plăcută.

prof. înv. Jula Alina, prof. Nuță Corina-Cristina

Când învățarea prinde aripi...

Colaborăm și comunicăm, două valori esențiale pe care elevii le descoperă și le exersează zi de zi. În cadrul proiectului „Prietenii noștri cu aripi”, o activitate deosebită le-a oferit copiilor ocazia de a învăța prin joc, observație și implicare directă.

Activitatea a avut un caracter interdisciplinar, îmbinând elemente de limba română și limba engleză. Elevii au participat la un joc interactiv în care au ascultat sunetele diferitelor păsări, încercând să le recunoască și să le asocieze cu imaginile corespunzătoare. Denumirile păsărilor au fost prezentate atât în limba română, cât și în limba engleză, contribuind astfel la dezvoltarea vocabularului într-un mod atractiv și accesibil.

În etapa următoare, copiii au ascultat din nou sunetele, de această dată fără suport vizual, iar provocarea a fost să identifice pasărea și să se așeze pe scaunul corespunzător imaginii acesteia. Activitatea a fost primită cu entuziasm, elevii implicându-se activ și demonstrând spirit de observație, atenție și reacție rapidă.

Partea practică a activității a fost la fel de apreciată. Elevii au confecționat hrănitoare pentru păsări folosind materiale simple și accesibile: coji de portocală, în interiorul cărora au adăugat semințe, dar și tuburi de carton decorate și acoperite cu diverse tipuri de hrană pentru păsări. Hrănitoarele au fost apoi amplasate în curtea școlii, în copaci, contribuind astfel la sprijinirea păsărilor din mediul înconjurător.

Prin această activitate, elevii au dezvoltat nu doar cunoștințe despre natură, ci și abilități importante precum lucrul în echipă, responsabilitatea, grija față de mediul înconjurător și dorința de implicare activă în comunitate. Învățarea prin joc și experiență directă s-a dovedit a fi, încă o dată, o metodă eficientă și plină de satisfacții.

Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă plină de energie pozitivă și bucurie, iar entuziasmul copiilor a confirmat succesul acestei experiențe educative. Micile gesturi, precum hrănirea păsărilor, pot deveni pași importanți spre formarea unor oameni responsabili și atenți la lumea din jur.

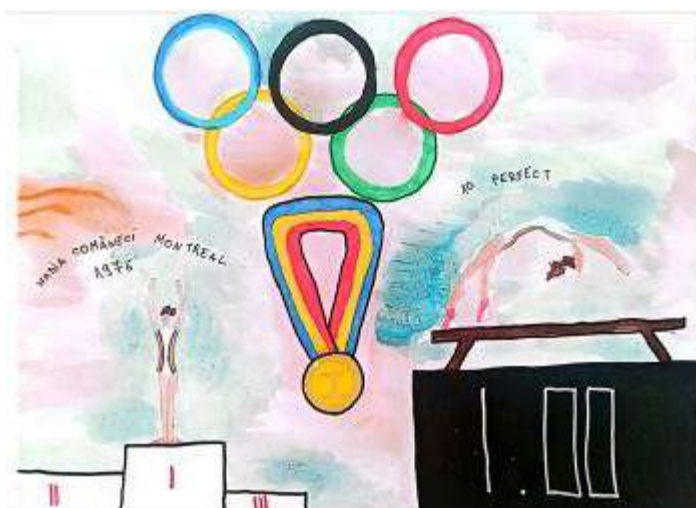

prof. înv. Jula Alina, prof. Nuță Corina-Cristina

Jocurile olimpice în imaginația copiilor

Tema: Nadia Comăneci 10 perfect

Elevi participanți - Gruescu Sara clasa a V-a B, Drăghici Sophia clasa a V-a C, Damsa Alexandru clasa a V-a C, Petru Ana clasa a V-a E, Petrina Karina clasa a V-a H, Dinu Ariana clasa a V-a E, Ciucă Cristina clasa a V-a C, Canea Alexandra clasa a V-a F, Mureșan Sofia clasa a V-a E, Terebent Mihai clasa a V-a C.

prof. Badea-Ionescu Elena

Olimpiada de benzi desenate

Olimpiada de benzi desenate, ediția a VI a 2026, ANUL NADIA: eleva Ghergu Bianca clasa a V-a H a obținut mențiune. Prof. coordonator Badea Ionescu Elena.

De la Maestru la Discipol – un dialog între generații

Școala Gimnazială nr. 19 „Avram Iancu” abordează educația elevilor într-o manieră holistică, urmărind dezvoltarea lor armonioasă, atât pe plan intelectual, cât și creativ. În acest context, arta ocupă un loc important, fiind privită ca un mijloc real de exprimare și formare personală. Această deschidere contribuie

la construirea unui mediu educațional în care unicitatea fiecărui elev este recunoscută și apreciată, iar dezvoltarea personală devine un proces natural, susținut prin colaborare, încredere și ghidare atentă. Activitățile artistice, precum participarea la expoziția „De la maestru la discipol”, oferă elevilor ocazia de a-și descoperi și valorifica potențialul. Fiecare elev este încurajat să își exprime propria viziune, iar profesorii acordă atenție particulară punctelor forte ale fiecăruia, susținând ceea ce îl definește și îl diferențiază.

Expoziția „De la maestru la discipol”, ajunsă anul acesta la a patra ediție, este un proiect artistic care aduce în prim-plan relația dintre profesor și elev, văzută prin lucrări de artă unde accentual este pus pe ideea de continuitate și transmitere a cunoștințelor de la o

generație la alta, unde experiența maestrului se întâlnește cu energia și creativitatea discipolului.

În Timișoara, acest proiect s-a dezvoltat ca un spațiu de întâlnire pentru elevi și profesori din diferite școli, oferindu-le ocazia să expună împreună.

Anul acesta evenimentul are loc la sediul Biblioteca Județeană

Timiș din cadrul Casei Tineretului, cu sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Timiș, ceea ce îi oferă atât vizibilitate, cât și un cadru potrivit pentru întâlnirea dintre educație și cultură.

Școala Gimnazială nr. 19 „Avram Iancu” se numără printre participanți, contribuind cu lucrări

realizate sub îndrumarea profesorilor, Badea Ionescu Elena Daniela, cu elevele: Popovici Karina, clasa a VIII-a F și Opriș Karina din clasa a VIII-a A și a profesorului, Junc-Marta Claudia Lavinia, alături de Eleva Stoița Sophia din clasa a VII-a D.

Participarea Școlii Gimnaziale nr. 19 „Avram Iancu” a adus un plus de energie și diversitate vizuală expoziției. Lucrările prezentate reflectă stiluri diferite, de la desen și pictură până la compoziții mai experimentale. Tocmai această diversitate arată cât de important este rolul profesorului ca ghid, dar și libertatea elevului de a-și găsi propria voce artistică.

„De la maestru la discipol” nu este doar o expoziție, ci și un exercițiu de colaborare și încredere. Elevii învață să își prezinte lucrările în public, să își asume propriile

idei și să înțeleagă mai bine procesul artistic. În același timp, profesorii își văd reflecția muncii în evoluția fiecărui elev.

Prin continuitatea sa, proiectul devine un reper în viața artistică locală, demonstrând că educația prin artă se construiește în timp, prin dialog, răbdare și deschidere.

prof. Junc-Marta Claudia,
prof. Badea-Ionescu Elena

L'UNIVERS FRANÇAIS

Traits identitaires

Apprendre une langue étrangère ne signifie pas seulement s'immerger dans un code linguistique et de maîtriser les règles de grammaire mais aussi découvrir un mode de vie, une façon de penser, un passé, l'identité nationale d'un pays, sa culture. L'univers français, par sa complexité, offre une source inépuisable d'enrichissement culturel et spirituel.

Un premier trait spécifique à l'univers français serait son individualité distinctive. C'est une caractéristique culturelle importante qui met en évidence la passion et l'intérêt des Français pour tout ce qui se caractérise par l'unicité et la liberté d'opinion. Géographiquement, cette individualité se manifeste par l'originalité de son espace hexagonal qui offre une unité dans la diversité des régions qui le composent. De plus, les départements et les territoires que la France possède d'outre-mer ajoutent à l'univers français beaucoup d'aspects inédits, des caractéristiques fortement particulières. En ce qui est de l'histoire, cette individualité distinctive de l'univers français se traduit par le désir permanent du peuple français de liberté, de fraternité, de démocratie. Tout au long de son histoire tourmentée, la France a fait preuve de sa capacité d'intégrer d'autres cultures, d'autres peuples à partir de la culture romaine jusqu'à celle des immigrants. Cette individualité distinctive de l'univers français se retrouve aussi dans sa culture qui est faite de l'assimilation de différentes cultures, dans les habitudes françaises, dans son mode de vie, caractérisé par la convivialité et la tolérance.

Un deuxième trait identitaire de l'univers français serait sa diversité. De point de vue géographique, la France, appelée aussi « le pays aux mille visages » est le pays de tous les contrastes. « Aucun autre pays d'égale étendue ne comprend pas de telles diversités », affirme P. Vidal de la Blache. Cette diversité extrême se retrouve aussi bien au niveau du relief qu'au niveau du climat, de la démographie et des disparités régionales. Inévitablement, cette diversité au niveau des régions va influencer aussi la diversité gastronomique parce que la fameuse cuisine française n'existe qu'à travers ses cuisines régionales. De point de vue de l'histoire, cette diversité se retrouvait dans le découpage en provinces de la France avant la Révolution Française, découpage, qui était géographique ou culturel ou bien lié à l'histoire du royaume français. La Révolution Française favorise l'union nationale et réunit ces régions en créant 90 départements administrés d'après le même modèle. La diversité constitue aussi un trait essentiel de la culture française. La France s'est toujours engagée activement en faveur de la diversité culturelle. Cette tendance se manifeste dans tous les

domaines de la culture, dans la littérature, dans les arts, dans le cinéma, dans la musique, dans les médias, sur l'Internet, dans les loisirs. La France a toujours été le promoteur de la diversité dans le monde de la culture. Par l'importance accordée à la diversité culturelle, la France réussit à accorder une chance aux minorités culturelles défavorisées, à préserver des cultures menacées de disparition, à créer des liens entre des gens appartenant à des cultures différentes mais qui vivent dans cet univers français qu'est l'hexagone.

Un troisième trait identitaire de l'univers français serait sa richesse culturelle exceptionnelle. Cette richesse se trouve en étroite relation avec l'histoire de France et sa position géographique privilégiée au centre de l'Europe. Dans la littérature, de grands écrivains et poètes français ont eu un apport important dans le développement des courants littéraires. Victor Hugo, Charles Baudelaire, Jules Verne, Molière, Antoine de Saint-Exupéry ont fait connaître dans le monde entier la langue française et l'univers français. Pour la gastronomie, la France est connue dans le monde entier pour la richesse, la qualité et la diversité de ses fromages et de ses vins. La haute couture parle aussi de la richesse culturelle française, Paris étant considéré la capitale mondiale de la mode grâce à ses grands couturiers: Yves Saint Laurent, Karl Lagerfeld, Pierre Cardin etc. Une richesse exceptionnelle se retrouve aussi dans les beaux-arts, la France ayant des représentants de génie dans la sculpture (Auguste Rodin), l'architecture (Vauban, Haussman) et la peinture (Claude Monet, Auguste Renoir, Paul Gauguin). Le cinéma français est un des plus anciens du monde et essaie de promouvoir des productions d'une grande qualité artistique. Tous les ans à Cannes se déroule un des plus grands festivals qui récompense les meilleurs films de l'année. La richesse culturelle exceptionnelle de la France est reconnue par l'UNESCO qui a accordé le titre de patrimoine mondial à plus de 30 sites sur le territoire français.

L'individualité distinctive, la diversité et la richesse exceptionnelle constituent des traits identitaires de l'univers français et toutes ces trois caractéristiques se retrouvent dans les leçons de culture et civilisation françaises à travers les manuels de français langue étrangère.

Bibliographie :

P. Vidal, *Tableau de la géographie de la France*, Paris 1903

Zarate, G., *Enseigner une culture étrangère*, Hachette, Paris, 1986.

Prof. Miheț Adina

Grădina Biodiversității

Grădina Biodiversității este un proiect care urmărește dezvoltarea sensibilității estetice și ecologice a elevilor prin sprijinirea practică și explorarea artistică a biodiversității, utilizând grădina construită ca spațiu educațional interdisciplinar.

Proiectul își propune să aducă împreună educația artistică cu educația ecologică și stă la baza cercetării mele pentru gradul I, o lucrare cu titlul *“Natura ca atelier artistic. Grădina ca spațiu de învățare interdisciplinară”*.

Proiectul are la bază crearea efectivă a unei grădini împreună cu elevii și elevele școlii noastre, dar nu a unei grădini oarecare, ci o grădină în care biodiversitatea să fie încurajată, în care specii de insecte și păsări să fie ajutate să conviețuiască alături de noi.

Ce înseamnă să începem o astfel de grădină?

Construirea concretă a unei grădini presupune contactul direct cu pământul, cu plantele, cu diferitele stadii ale dezvoltării unui element din natură, presupune relaționarea cu anotimpurile, racordarea la ritmul naturii.

Am început grădina pentru biodiversitate în toamnă construind primele elemente ale grădinii - o spirală pentru plante aromatice, primul strat rotund cu bulbi de primăvară, instalarea unei fântâni pentru insecte și plantarea primului arbust – forsythia (ploaia de aur).

Extrem de entuziasmați, copiii clasei a V-a G, alături de d-na dirigintă Maria Ionică au început transformarea spațiului în grădină, mai întâi prin explorarea și identificarea florei spontane care apăruse deja în acel spațiu (am decis că unele plante, cum ar fi coada șoricelului vor rămâne și vor fi integrate în noua grădină) și mai apoi prin definirea spiralei cu ajutorul unui gărduleț din bambus și plantarea unor plante perene, rozmarin, salvie, astere, bulbi, plante destul de diverse care să ofere, pe cât posibil, în fiecare anotimp, adăpost și hrană ființelor care vor popula grădina.

În primăvară, bucurându-ne de lalele, narcise și toate plantele plantate în toamnă am adăugat elemente noi grădinii. Nalbe, coada șoricelului colorate, ranunculus, rudbeckii, plantate în straturi rotunde, ale căror elemente centrale au fost așezate un bujor copac, un scoruș păsăresc și o magnolie galbenă. Am creat două

grupuri de ghivece în care am pus semințe și un colț sălbatic cu ferigi și pietre. Am instalat hrănitore pentru păsări mici.

Urmează și alte activități în jurul acestor elemente și plante, vom urmări creșterea acestora, vom urmări microsistemele care se creează, ca în orice grădină, vom desena diferite fragmente din grădină - vom începe jurnale de observație, cu notițe, desene și poze.

Vom vorbi despre legăturile dintre specii și regnuri, despre ritmurile și vârstele plantelor, vom privi magnoliile și ferigile având în minte că au supraviețuit extincției dinozaurilor, vom desena bujorul, aflând că un bujor copac trăiește în mod obișnuit peste 100 de ani (într-un templu din China, copaci bujor, îngrijiți pe timp de mai multe generații, au 400 de ani).

Vom adăuga plante noi și alte elemente, cum ar fi construirea unui hotel de insecte.

Grădina ar putea deveni un microclimat educațional în care copiii se raportează la schimbarea anotimpurilor, la ritmurile naturii, în care vor putea explora un colț din natură în moduri creative, un colț din natură la existența căruia au contribuit și care ar putea genera în ei, pe lângă curiozitate, sentimente de atașament și responsabilitate.

prof. Crista Maria

Fabule

**Costache Patricia, Baya Natasha,
Iancu Amelia, Colțea Cătălina,
clasa a VI-a F**

**Luca Sara, Copaci Taisia,
Rasa Maya, Cîndea Mara,
Damaschin-Țecu Iana,
clasa a VI-a F**

Portretul colegului de bancă – un exercițiu de empatie și observație

La ora de educație plastică, elevii au primit o provocare specială: realizarea unui portret-bust al colegului de bancă, folosind tehnica picturii. Scopul activității nu a fost doar redarea trăsăturilor fizice, ci și surprinderea caracterului, a expresiei care spune ceva despre felul în care fiecare își cunoaște și își percepe colegul.

Înainte de începerea lucrării, profesorul le-a prezentat elevilor principalele genuri ale artelor plastice, oprindu-se asupra genului Portret. Au

reușit nu este doar o reproducere fidelă a chipului, ci și o fereastră către personalitatea celui reprezentat.

Discuția a continuat cu câteva idei despre empatie, prietenie și colegialitate. Chiar dacă nu întotdeauna stăm în bancă alături de cel mai bun prieten, este important să păstrăm o atitudine de respect și deschidere față de oricare coleg. La final, elevii au înțeles că atmosfera plăcută dintr-o clasă se construiește prin gesturi mici, iar această

activitate le-a oferit ocazia de a-i privi pe cei de lângă ei cu mai multă atenție și bunăvoință.

Rezultatele au fost variate și pline de expresivitate, fiecare portret spunând o poveste. Prin culoare, linie

și

fost discutate mai multe tipuri: portretul întreg, portretul cu mâini, portretul bust, cel ecvestru și portretul colectiv. Elevii au aflat că un portret

formă, elevii au descoperit că arta poate fi și un mod frumos de a cunoaște oamenii din jur.

Prof. Junc-Marta Claudia

ZÂMBETE STRĂLUCITOARE ÎN SĂPTĂMÂNA VERDE

În cadrul programului special **"Săptămâna Verde"**, elevii claselor a II-a B și a II-a D au avut parte de o vizită deosebit de utilă și plăcută. **Doamna dr. Florina Mihai**, medic stomatolog, a fost invitata noastră specială, aducând cu sine nu doar cunoștințe prețioase, ci și multe zâmbete.

Educație pentru Sănătate

Activitatea a început cu o prezentare fascinantă a cavității bucale. Cei mici au învățat despre "locatarii" gurii și despre cât de important este să ne protejăm dinții împotriva cariilor. Doamna doctor le-a explicat pe larg regulile fundamentale de igienă dentară pe care fiecare copil trebuie să le respecte acasă.

Demonstrație practică:

Momentul cel mai interactiv a fost simularea periajului corect. Folosind machete și demonstrații clare, elevii au exersat mișcările corecte ale periutei, înțelegând că un periaj eficient durează și necesită atenție pentru fiecare dinte în parte.

O Tombolă a Bucuriei

Finalul evenimentului a fost marcat de un entuziasm general. Doamna dr. Florina Mihai a organizat o tombolă specială unde **toți copilașii au fost câștigători**. Aceștia au plecat acasă mândri, purtând cu ei diverse obiecte pentru igiena dentară (periute, paste de dinți și accesorii), gata să pună în practică tot ce au învățat.

prof. Zaharia Raluca, prof. Vărșândan Ondina

Domul din Milano

În Italia există un fenomen rar: o catedrală care pare sculptată dintr-un vis. La Milano, Domul a fost construit timp de secole, într-o continuitate de generații. Este una dintre cele mai mari catedrale gotice din lume, iar faptul că a durat atât de mult arată cât de mult se putea întinde un proiect în timp, când o civilizație era dispusă să construiască pentru viitor, nu pentru prezent. Piatra de temelie a fost pusă în anul 1386, sub patronajul lui Gian Galeazzo Visconti, într-o perioadă în care orașul dorea să își afirme puterea și influența politică prin arhitectură monumentală.

Materialul ales pentru construcție a fost unul special, care definește aspectul unic al edificiului: marmura de Candoglia. Aceasta este o marmură alb-rozalie, extrasă dintr-o singură carieră situată în apropierea lacului Maggiore, la nord de Milano. Pentru a aduce blocurile imense de piatră în centrul orașului, a fost dezvoltat un sistem complex de canale navigabile, cunoscute sub numele de Navigli. Acestea permiteau transportul eficient al materialelor grele direct de la munte până aproape de șantierul catedralei.

Pentru a gestiona această lucrare titanică, a fost înființată în 1387 o instituție specială numită „Veneranda Fabbrica del Duomo”. Această organizație a avut rolul de a supraveghea lucrările, de a angaja meșteri și de a administra fondurile necesare. Este remarcabil faptul că această instituție funcționează și astăzi, după mai bine de șase secole, ocupându-se în continuare de întreținerea și restaurarea catedralei, demonstrând o stabilitate administrativă rar întâlnită în istorie. 33

Stilul arhitectural adoptat este goticul internațional, o alegere neobișnuită pentru Italia acelor vremuri, unde predominau formele romanice sau renașcentiste timpurii. Pentru a realiza structura complexă, cu arce ascuțite și contraforturi zburătoare, au fost chemați ingineri și arhitecți din Europa Centrală și Franța. Această colaborare internațională a transformat șantierul într-un loc de schimb cultural și tehnic, unde soluțiile ingineresti erau dezbătute și adaptate continuu.

Fațada catedralei a rămas neterminată timp de secole, fiind un subiect de dispută între diverse școli de arhitectură care propuneau stiluri diferite. Abia la începutul secolului al XIX-lea, Napoleon Bonaparte, care urma să fie încoronat Rege al Italiei, a ordonat finalizarea fațadei. El a promis că va suporta cheltuielile din visteria franceză, impuls care a dus la accelerarea lucrărilor și la definitivarea aspectului pe care îl vedem astăzi, un amestec armonios de elemente gotice și neogotice.

Unul dintre cele mai impresionante aspecte ale Domului este numărul uriaș de sculpturi care îl decorează. Edificiul este împodobit cu peste 3.400 de statui, la care se adaugă sute de gargoie și basoreliefuri. Aceste figuri reprezintă sfinți, martiri, personaje biblice, dar și figuri istorice sau elemente fantastice, transformând pereții exteriori într-o veritabilă enciclopedie de piatră a credinței și imaginației medievale.

Acoperișul catedralei este o inovație

arhitecturală în sine, fiind accesibil publicului și oferind o perspectivă unică. Vizitatorii pot urca pe terasele acoperite cu plăci de marmură, plimbându-se printre cele 135 de turle care se înalță spre cer. De aici, în zilele senine, se pot vedea Munții Alpi la orizont, contrastând cu dantelăria fină a pietrei cioplite care înconjoară vizitatorul.

Cel mai înalt punct al catedralei este dominat de statuia aurită a Fecioarei Maria, cunoscută sub numele de „Madonnina”. Instalată în 1774, aceasta a devenit simbolul protector al orașului și un reper vizual major. Tradiția locală a impus mult timp o regulă nescrisă conform căreia nicio altă clădire din Milano nu avea voie să depășească înălțimea la care se află Madonnina, din respect pentru simbolul sacru.

Interiorul catedralei este la fel de grandios, fiind conceput pentru a găzdui mii de credincioși. Coloanele masive care susțin bolta sunt printre cele mai mari din lume, creând o atmosferă de solemnități și mister. Lumina pătrunde prin vitralii imense, unele dintre ele datând din secolul al XV-lea, care povestesc scene biblice în culori vibrante, schimbând atmosfera interioară în funcție

de momentul zilei.

Astăzi, Domul din Milano nu este considerat o lucrare finalizată în sensul strict, ci un organism viu care necesită îngrijire permanentă. Marmura de Candoglia, deși frumoasă, este fragilă și supusă eroziunii cauzate de poluare și intemperii. Echipele de restauratori lucrează continuu pentru a curăța și înlocui elementele degradate, asigurând că această capodoperă a răbdării umane va dăinui și pentru generațiile viitoare.

prof. Urdea Claudia

Familia: ecoul iubirii care dăinuie

Atunci când ne gândim la iubire, printre potențialii parteneri, mintea ne aduce în gând familia, prima noastră dragoste.

Sunt sigură că fiecare dintre noi am auzit despre familie și ne-am gândit îndată că este vorba despre persoanele cu care am crescut, ne creăm în minte o imagine cu părinții, bunicii, surorile sau frații noștri, poate chiar cu partenerul nostru alături de care ne putem construi propria noastră familie de la început.

Dar, vreau să realizați că o familie nu este doar atât, este ceva mai special. Putem vedea familia ca o ancoră a vieții noastre. Ancora este un dispozitiv foarte greu, de obicei metalic care este folosită pentru a fixa o ambarcațiune de fundul apei, pentru ca aceasta să nu fie luată de vântul sau curenții puternici ai mării.

Eu văd familia ca o ancoră care ține strâns de noi pentru ca să nu fim luați de valul de răutate din lume. Membrii familiei noastre încearcă să ne îndrepte spre bine, să se asigure că nu repetăm greșelile făcute de ei și să ne dea sfaturi ajutătoare în viața pe care, mai târziu, o vom trăi fără ei. Lumea de afară este dură și nemiloasă, părinții noștri au trecut deja prin începutul vieții și cunosc capcanele puse pe drumurile noastre, din acest motiv, inspirându-ne din experiența lor, fiind copil sau chiar o persoană mai matură, este bine să ascultăm de părinții noștri sau măcar să le luăm sfaturile în considerare atunci când luăm decizii, pentru a ne proteja de întâmplări neplăcute.

Frații și surorile mai mari au un rol asemănător, dar sunt mai apropiați ca vârstă de noi față de părinți și putem spune că ne înțeleg mult mai bine decât alte persoane. În schimb, frații și surorile mai mici nu ne pot învăța multe, chiar dacă uneori se întâmplă și acest lucru frumos, ei învață de la noi și analizează fiecare mișcare

făcută sau cuvânt spus de noi, gândindu-se că așa își doresc și ei să facă.

Prin aceste exemple am încercat să dovedesc că familia este foarte importantă, mai ales pentru dezvoltarea personalității noastre. Se spune că așa cum sunt membrii familiei noastre, vom fi și noi. Și poate nu este complet adevărat, deoarece fiecare suntem diferiți, dar totuși putem observa asemănări.

De asemenea, cel mai important lucru de care avem nevoie în viață este învățat de acasă. Știți ce este? Acest lucru este educația. Ea este începută în familie, în mediul în care creștem cu mult timp înainte să fie continuată la școală. Termenul “cei 7 ani de acasă” face referință la educația primită de la familie înainte de a păși în viața școlară, adică bunele maniere și cum să ne comportăm în societate.

Pe lângă o ancoră puternică care ne ține în siguranță, putem compara familia cu albinele. Albinele nu stau câte una într-un singur stup, ele stau împreună ca o familie, care se numește un roi. Tot așa, și noi, ca familie, stăm uniți și nu ne părăsim unii pe alții.

Din naștere, familia devine sursa noastră nelimitată de iubire și protecție. Ea ne ajută să ne construim pe noi înșine și să devenim oameni cumsecade pe viitor.

Din acest motiv, familia nu este doar o imagine cu niște personaje zâmbărețe și persoane care locuiesc în aceeași casă. Ea este un grup de oameni uniți, nu doar prin acte, ci și prin iubire, susținere și încredere, construită lent, dar cu o durată veșnică și o structură puternică.

Buzatu Camelia,
clasa a VI-a G

Proiectul Hail Mary - recenzie de film -

Vizionarea filmului *Proiectul Hail Mary*, ca activitate în cadrul Programului "Săptămâna Verde", a oferit elevilor o perspectivă fascinantă asupra modului în care știința și spiritul de sacrificiu pot salva planeta. Activitatea a generat multe reacții pozitive, reușind să unească grupul printr-o experiență culturală comună. În timp ce o parte dintre elevi au fost captivați de ingeniozitatea personajului și de prietenia sa neașteptată cu o entitate extraterestră, alții au apreciat ocazia de a petrece un moment relaxat și plin de semnificație, alături de colegi. Indiferent de direcția interesului lor, feedback-ul general arată că această ieșire la cinema a fost un succes, îmbinând perfect divertismentul cu teme ecologice și științifice specifice programului, așa cum reiese și din micile lor recenzii:

Pentru mine, filmul a fost unul dintre cele mai bune filme pe care le-am văzut în viața mea. Performanța și efectele vizuale au fost uimitoare și au avut un impact emoțional asupra mea. Un moment care mi-a plăcut foarte mult a fost când Dr. Grace și Rocky erau în "Petrova Line" ca să găsească cauza. Acel moment m-a uimit cel mai mult. (Daria)

În Săptămâna Verde, în ziua de joi, am avut ca activitate vizionarea unui film, *Proiectul Hail Mary*. Experiența a fost tare plăcută și am vrea să o repetăm. Ne-a plăcut atât filmul, cât și aspectele care țin de organizare și de curățenia sălii. (Dalina)

Pot spune că mi-a plăcut acest film, deoarece a fost unul reușit. Desigur, a avut și minusuri și plusuri, însă, per total, mi s-a părut un film interesant, la care m-aș mai uita. Dacă ar fi să îi dau o notă, i-aș da un 9/10. (Maria)

Ca cineva care nu citise niciodată cartea, filmul mi s-a părut mult mai fermecător și înduioșător decât mă așteptam: mult mai puțin ca o misiune spațială interstelară și mult mai mult ca un film despre prietenie și speranță. Farmecul lui Ryan Gosling traversează galaxiile și nu știu cât de reușit ar fi fără el la cârmă. Se întâmplă rar ca într-un film tensiunea și miza să fie destul de reale

încât să-mi țin respirația în acel moment, dar camaraderia dintre Grace și Rocky și toate întâmplările prin care au trecut au fost, de fiecare dată, suficiente pentru a mă face să mă concentrez. Filmul este unul frumos, dar tot cred că este mai puțin interesant decât realizările recente ale lui Greig Fraser în *Dune* sau *The Batman*. Totuși, filmul este orbitor de văzut în IMAX. (★ ★ ★ ☆ ☆) (Oana)

Film mediocru. Sincer, îi dau 6,5/10. (Maxim)

Cred că filmul acesta este cea mai apropiată variantă a filmului *Interstellar*. Opinia mea este că acesta este mai bun decât *Interstellar* și că a fost cel mai bun film pe care l-am vizionat în ultimii doi ani. Rating: 10/10. (Matei)

Acest film nu mi-a dat doar un sentiment, ci un șir de emoții puternice, precum fericire, tristețe și empatie pentru personaje. Filmul este o ecranizare reușită a cărții *Proiectul Hail Mary*, de Andy Weir și a fost fabulos nu doar din perspectiva poveștii, dar, în special, din punct de vedere vizual. Există o bucurie specială în vizionarea acestui film și, în opinia mea, toți cei pasionați de filmele genului SF ar trebui să îl vadă. Notă: 8,5/10 (Albert)

În Săptămâna Verde, am decis să mergem la Mall-ul din oraș pentru a viziona filmul *Proiectul Hail Mary*. Consider că acest film a fost plin de emoții și suspans. Proiectul Hail Mary mi-a arătat cât de important este să ai un prieten aproape de tine și esențial e să nu renunți la persoanele pe care le apreciezi. Nota 9/10. (Bianca)

După ce am vizionat acest film, am dedus că nu este pentru mine. De dinainte să îl văd, am știut că este genul SF. Deși nu este genul meu, m-am gândit să încerc. În descrierea filmului, era prezentat ca făcând parte din categoria filmelor de aventură. Mie, din contră, mi s-a părut că a fost destul de plictisitor și foarte lung, având două ore și patruzeci de minute. De asemenea, mi s-a părut că nu are nicio legătură cu realitatea din viața noastră, deoarece s-au folosit expresii precum

„Soarele este pe moarte”. Însă, dacă ar trebui să evaluez cu o notă, i-aș acorda nota 6 din 10, pentru faptul că a jucat marele actor Ryan Gosling – care a mai jucat și în alte filme foarte cunoscute, de exemplu *Barbie* – și pentru că se vede că s-a lucrat mult la efectele vizuale și sonore. (Radu)

Project Hail Mary este unul dintre cele mai bune și frumoase filme pe care le-am văzut, iar, după mine, este mai bun ca *Interstellar* (totuși cred că *Interstellar* are un soundtrack mai frumos). Am plâns puțin pe parcursul filmului, de exemplu, când Grace se accidentase, așa că Rocky a fost nevoit să se sacrifice pentru ca prietenul lui să nu moară, iar creatura de piatră a intrat în comă. După ce Grace s-a trezit și și-a găsit companionul într-o stare gravă, adormit, i-a spus că îl va supraveghea cât timp doarme. Această relică m-a întristat mai mult ca scena când Rocky s-a sacrificat, așa că am plâns, deși loialitatea lui Grace mi s-a părut încântătoare. Filmul nu a fost greu de înțeles, ci ușor de urmărit. Tot timpul se întâmpla ceva, așa că nu te plictiseai și nu era loc de adormit. Cele două ore și jumătate au trecut repede, iar filmul m-a captivat. Mă bucur tare mult că am fost martoră la această operă de artă. Un film de-a dreptul uimitor, de o frumusețe eterică. Peak. 9/10 (Nadia)

În opinia mea, acest film a fost unul foarte bun și foarte interesant. Au fost aleși niște actori foarte buni, personajul principal, Dr. Grace, fiind jucat de Ryan Gosling. Acțiunea este foarte interesantă și sunt momente foarte emoționante, cum ar fi relația dintre Dr. Grace și Rocky, care colaborează pentru a-și salva planetele. Între cei doi se formează o strânsă legătură și se aventurează în spațiu. Relația dintre cei doi m-a impresionat și m-a emoționat. Notă: 9/10 (Cosmina)

În Săptămâna Verde, am fost să vizionăm filmul *Proiectul Hail Mary*. Filmul ne spune povestea unui om de știință care ajunge în spațiu pentru a rezolva o problemă care ar putea cauza

moartea Soarelui. Notă: 9,6/10 (Rareș)

J'ai adoré le film, c'est l'un de mes films préférés, vus ces dernières années. Une des raisons pour lesquelles j'aime ce film c'est l'amitié entre Grace et Rocky. Au début, les deux avaient peur l'un de l'autre, mais avec le temps, ils sont devenus de très bons amis. Bien sûr, tout n'était pas parfait, certaines parties me semblaient pressées, mais, en général, le film était excellent. Je recommande le film à toute personne passionnée par l'espace. (Eduard)

Filmul pe care l-am vizionat a fost minunat, emoționant și frumos interpretat. Atunci când Rocky l-a ajutat pe Grace la substanța de care avea nevoie, personajul principal a fost emoționat. Un lucru care nu mi-a plăcut este că a fost prea lung. (Raluca)

Filmul mi s-a părut interesant și plin de emoție. Povestea este captivantă și urmărește personaje care trec prin momente dificile, dar nu renunță. Mi-a plăcut faptul că filmul combină suspansul cu momentele sensibile, ceea ce îl face plăcut de urmărit. Actorii interpretează bine și transmit emoțiile personajelor într-un mod credibil. În concluzie, *Proiectul Hail Mary* este un film reușit, pe care îl recomand celor care apreciază poveștile intense și inspiraționale. (Daria P.)

Proiectul Hail Mary este unul dintre cele mai bune filme despre spațiu pe care le-am vizionat vreodată. Ryland Grace a fost jucat perfect de Ryan Gosling, a exprimat emoția simțită perfect. Rocky a avut cel mai important rol în film, mai exact, salvându-l pe Grace de la pierirea în spațiu. Conexiunea dintre cei doi a fost ceva cu adevărat special. Rocky, fiind un extraterestru, inițial, avea probleme de comunicare, dar a învățat repede limba lui Grace, limba engleză. Plănuiesc să citesc cartea, pentru că, din câte am auzit, sunt multe scene amuzante care nu au fost prezente în film. Notă: 4,5/5 (Patrick)

Elevii clasei a VIII-a D & Gancea Ramona

Cerc de lectură- Vechiul Testament în imagini

Personaje:

Regele David, Moise Iosif și Noe. Modele de credință, pocăință și ascultare.

Iosif și frații săi

Ajunși în Egipt, Iosif a fost aruncat pe drept în închisoare, unde s-a făcut remarcat prin darul de a explica visele unor slujitori ai lui Faraon. Unul dintre aceștia a mărturisit despre darul lui Iosif atunci când Faraon a fost chinuți de niște vise.

Iosif a tălcut și visele acestuia, fapt pt. care a fost eliberat și așezat în cea mai înaltă funcție din Egipt.

I s-a dat inel cu pecete în deget, pentru ca poporul Egiptului să-l respecte și să-l asculte.

CERC DE LECTURĂ

Iosif și frații săi

Iosif are șaptesprezece ani și trăiește împreună cu frații și tatăl său în Canaan. Ei petreceau copilăria cu feciori Bihai și cu feciori Zilpei, Iosif iubea Israel-ul mai mult decât pe frații săi pentru că el era copilul bătrăniei lui, și-i făcuse brasă lungă și alesă. Frații lui au observat că tatăl lor îl iubea mai mult pe Iosif decât pe toți frații săi. Iosif a avut un vis așa că s-a dus la frații săi zicându-le: «Ascultați visul ce am visat: Oare le-am șopti în tărâș și șopul meu parcă se va scula și stătea drept, iar șopii voștri s-au strâns ~~tota~~ ~~pe~~ roata și s-au închinat șopului meu.

verset...

Întă acum și istoria amărilor lui Iosif. Iosif avea de șaptesprezece ani, pădurea tatălui său împreună cu frații săi. Iosif adorea lui Iosif-Israel, tatăl său, pentru că el era copilul bătrăniei lui, și-i făcuse brasă lungă și alesă. Frații lui au observat că tatăl lor îl iubea mai mult pe Iosif decât pe toți frații săi. Iosif a avut un vis așa că s-a dus la frații săi zicându-le: «Ascultați visul ce am visat: Oare le-am șopti în tărâș și șopul meu parcă se va scula și stătea drept, iar șopii voștri s-au strâns ~~tota~~ ~~pe~~ roata și s-au închinat șopului meu.

EXPRESII NOI

NOE - VECHIUL TESTAMENT

CERC DE LECTURĂ

„Noe înră a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu. Noe era om drept și neprihănit între oamenii timpului său și mergea pe cale Domnului. În a 1-a-au născut lui Noe trei fii: Sem, Ham și Iafet.” (Facerea 6, 9-10)

(grupa 5)

Cerc de Lectură

Înțelepciunea

*La cabaña del tío Tom:***breve resumen de la novela de Harriet Beecher Stowe**

La cabaña del tío Tom es una obra literaria realista que describe la vida de los esclavos negros en Norteamérica. El tema central es la esclavitud, la vida de los negros privados de libertad. La novela también desarrolla otras dos áreas temáticas como la fe y la familia. Aunque indefensos y oprimidos hast a la muerte, los personajes no renuncian a su confianza en la Divinidad y luchan en cuerpo y alma por mantenerse erguidos en frente al inevitable final.

La novela describe una trágica historia del esclavo sin derecho a su propia vida. La acción tiene lugar en un pequeño pueblo de Estados Unidos, Kentucky. El dueño de una finca que tiene problemas financieros muy serios se ve obligado a recurrir al método más drástico para cubrir sus deudas, se enfrenta a una difícil elección, la de vender a dos de sus esclavos. Aunque, con dolor en el alma, porque no es un hombre carente de sentimientos, finalmente decide, después de una larga duda, vender a uno de sus esclavos más queridos e importantes, Tom junto al pequeño Harry, un niño negro, hijo de Eliza, una hermosa mulata, también esclava en la casa del Señor Shelby. Al escuchar la conversación entre el Sr. Shelby y su esposa, a través de la cual su hijo sería vendido a un dueño de esclavos sin alma, Eliza decide llevarse y huir. Su amor de madre le quita el miedo y los inevitables obstáculos no le dejan perder los estribos y decide huir con su pequeño hijo para librarse de su cruel destino. También le pide al buen Tom, esclavo que también había sido vendido junto a su hijo, que se escape con ella y se salve de lo que está por venir, pero él se niega alegando que su desaparición le crearía aún más problemas económicos a su amo, y como tenía un corazón de oro, decide expiar su suerte y someterse al destino. Eliza, una madre afligida y decidida a hacer todo lo posible para salvar a su hijo de la crueldad, huye con él y se encuentra con obstáculos que solo un alma herida de madre podría superar. La fe y el amor hacen que la joven mulata llegue a un lugar seguro con su hijo, aunque está seguida de cerca por el señor Legree, a quien habían vendido al pequeño Harry. La mujer se refugia en la casa de un senador. Aunque recientemente se había aprobado la ley que prohíbe a un ciudadano ayudar a los esclavos fugitivos, ante la insistencia de su esposa, y como él tampoco tiene un corazón cruel, el senador Bird le ofrece apoyo a Eliza y le ayuda a llegar a un lugar seguro de donde puede planificar tranquilamente su viaje a Canadá¹, el país donde la esclavitud estaba prohibida y protegía a los negros de la esclavitud.

Tal como había sido vendido, Tom se había resignado a su destino, aunque le dolía el haber dejado a su esposa, hijos y antiguos amos. El señor y la señora Shelby querían a Tom, pero no tenían más remedio que separarse de su buen esclavo. Tom iba a ser enviado al Sur en las plantaciones de algodón y sometido a un trabajo inhumano. En el hilo de la historia interviene George, el esposo de Eliza, que también escapó de su amo para encontrar a su esposa e hijo y huir juntos a Canadá. Con grandes y duros esfuerzos los tres se encuentran y finalmente logran escapar a la "tierra prometida". Instalado es un barco, como una mercancía humana, Tom se hace amigo de una hermosa niña, con cara de ángel. Él salva a la niña de ahogarse, y el padre, ante la insistencia de su hija, decide comprar a Tom de su amo. Por lo tanto, Augustin Saint Clare le informa a Tom que a partir de ahora será su cochero. En la casa

¹ La esclavitud en Canadá terminó en 1834, mucho antes de que la práctica se aboliera en América. La Guerra Civil no terminó con la esclavitud hasta 1865 (Henry 2016).

del nuevo propietario. Tom se sentía a gusto, esperaba ser redimido por los viejos amos lo antes posible. La pequeña Eva es fascinada por la naturaleza amable del esclavo y le gusta pasar tiempo con él. Escucha atentamente sus cuentos y canciones. Pero en la casa no hay solo amor y paz, porque Marie, la esposa de Saint Clare odia la así llamada “raza inferior” con todo su corazón, siempre estaba en contra de su esposo y está convencida de que todos los esclavos son iguales y merecen todo lo peor. Ante sus ojos, los negros siempre deben someterse a las crueldades y sufrimientos que les eran prodigados sin piedad. Es una mujer mala, desprovista de todo rastro de bondad, una persona egoísta que siempre piensa solo en su propio bienestar. Tampoco es demasiado cercana a su hija que fue criada más por la mulata Manny, a quien amaba inmensamente.

La señorita Ophelia, un personaje importante de la acción, es prima del señor Saint Clare. Él trajo a su prima para restaurar el orden en el hogar. Aunque no le resulta fácil, logra hacer sentir su presencia en la casa y entre los esclavos. Con una actitud dominante y confiando en sus ideas y principios, señorita Ophelia recibe de Saint Clare una pequeña mulata de ocho años para demostrar sus cualidades docentes. Pequeña Topsy es una niña traviesa que había sido criada por un dueño de esclavos con el propósito de venderla más tarde. La señorita Ophelia se encarga de la niña y hace todo lo posible para llevarla por el camino correcto. La estadía de Tom en la casa de Saint Clair es tranquila, el esclavo espera el momento en que los amos Shelby lo redimieran. La pequeña Eva hace que el tiempo pasara de forma agradable y mucho más rápido. Durante la temporada cálida, la familia se traslada a la casa junto al lago en Pontchartrain. Eva, aunque feliz todo el tiempo y siempre dispuesta a transmitir bondad y alegría a su alrededor, empieza a sentirse cada vez peor, y su degradación se percibe a simple vista. A medida que pasa el tiempo, Eva está destinada a un final inminente. Enferma y débil la pequeña está en paz con el camino que la llevará al cielo. La niña, incluso ahora, en su estado, irradia bondad y paz. Ella se reconcilia con la decisión divina y trata de reconciliar a su familia con lo que está por venir. Sintiendo su muerte tan cerca, Eva decide cortarse su hermoso pelo rubio. La niña quiere que todas las personas de la casa reciban un mechón de su pelo, así la separación será más fácil. Tom suele escuchar a la niña que le lee pasajes de La Biblia, un libro que nunca había quitado de su bolsillo. Tom es un hombre leal y siempre lee pasajes representativos del Sagrado libro. Las palabras del Señor calman su alma endurecida por las dificultades de la vida. En su lecho de muerte, Eva pide que le lean pasajes de la Biblia, y pronto, el cuerpecito se separa de su alma grande y amorosa, la niña muere, dejando atrás tristeza y dolor. Eva era el gran apoyo de Tom, la niña que más le había aliviado el dolor de la separación de su familia y de sus hijos, quienes, después de la venta, habían sido privados del amor y las palabras cálidas de su padre.

Después del desafortunado incidente, la familia Saint Clare regresa a su hogar en Nueva Orleans. El sufrimiento que causó la muerte del angelito toma muchas formas. El sufrimiento de la madre, Marie Saint Clare, es escuchado por todos los que la rodean, pero el padre sufre en silencio al pensar que su hija se ha ido para siempre. Tom, sin embargo, aunque visiblemente afectado, trató de acercarse a Saint Clair a la Divinidad, de esta manera seguramente estará más cerca de la niña perdida. Después de un tiempo, aunque todavía sufriendo, Saint Clare decide restaurar la libertad de Tom e inicia las formalidades mediante las cuales se convertirá en un hombre libre. También ofrece a la pequeña Topsy en adopción a la señorita Ophelia, ante su insistencia. En cambio, el sueño de Tom de volver a ver a su familia y obtener la libertad tan deseada se hace añicos cuando, en una noche, Saint Clare sale en la ciudad para

aclarar sus pensamientos. En un altercado pierde la vida antes de completar los actos para la liberación de su esclavo.

En estas condiciones, Tom sigue siendo preso de la malvada esposa del difunto Saint Clare, quien decide vender a los sirvientes enviándolos al mercado de esclavos donde caerán presos de las despiadadas manos de los compradores. Tom ahora yace en un barco deplorable, atado de pies y manos, como un animal. Va en camino de la plantación de su nuevo amo. Una vez que llega a su nuevo destino, soporta males terribles: palizas, el calor del verano, trabajo continuo y asiduo. Aquí conoce a Cassy, una mulata que tuvo un buen puesto en la casa de su amo, pero que había sido reemplazada por una chica más joven. Ella cuida de Tom cada vez que lo golpean y alivia su sufrimiento. Aunque, dominado por un severo sufrimiento, Tom es enviado de nuevo a recoger algodón, bajo el agobiante calor del sol austral. Con la ayuda de la fe y la esperanza, logra superar los momentos cruciales y al mismo tiempo muestra su sabiduría, ayudando a otros esclavos con el trabajo del campo. Siente que su final está cerca y que la vida eterna lo está esperando. A todos los esclavos que estaban con Tom, en la pequeña cabaña, se les enseña a creer en las palabras del Señor y en la vida eterna que les espera. Con la fuga de Cassy y Emmeline, Legree cree que Tom también está involucrado y que sabe dónde se esconden las dos mujeres. El dueño decide torturar a Tom. Un hombre perfecto, aunque lleno de sufrimiento físico, su alma está libre de pecado, porque decide no confesar nada sobre la desaparición de las dos mujeres, aunque sabe lo que pasó. Prefiere la muerte antes que la traición. Cerca del final, en su lecho de muerte, en la cabaña del tío Tom, después de una larga búsqueda, entra George, el hijo del Sr. Shelby. Al ver al joven sus ojos se iluminan al pensar que no lo han olvidado y que finalmente lo han encontrado, aunque demasiado tarde. El buen esclavo le pide al joven que no le diga a su esposa Chloe cómo lo había encontrado y no mentarle el estado de degradación en el que ahora se encontraba. Tom muere y es enterrado por George a la sombra de un árbol. Frente su tumba, George le promete a su esclavo que hará todo lo que esté en su poder para salvar a su país de las garras de la esclavitud. Tom no murió en vano, dejó la huella de su buena alma en el mundo, dio voz a un sufrimiento inhumano, dio un grito de auxilio a todos los esclavos asegurados en la misma suerte que la suya.

En cuando a Eliza y su esposo, George, mientras tanto habían llegado al Canadá, aunque sin ningún seguro financiero y estaban más felices que nunca. Eran libres y esa era la felicidad suprema de un esclavo escapado del yugo de la servidumbre.

Actividad 😊

1. ¿Cuál es el tema principal de la novela?

- a) La guerra
- b) La esclavitud
- c) El amor romántico
- d) La riqueza

2. ¿Por qué el señor Shelby decide vender a Tom y al pequeño Harry?

- a) Porque no le gustaban
- b) Porque eran problemáticos
- c) Por problemas financieros
- d) Por decisión de su esposa

3. ¿Qué hace Eliza al enterarse de que su hijo será vendido?

- a) Acepta la situación
- b) Huye con su hijo
- c) Habla con el amo
- d) Se queda en la casa

4. ¿Por qué Tom no escapa con Eliza?

- a) Porque tenía miedo
- b) Porque estaba enfermo
- c) Porque no quería causar más problemas a su amo
- d) Porque no sabía cómo escapar

5. ¿Quién compra a Tom después de que salva a una niña?

- a) El señor Shelby
- b) El senador Bird
- c) Augustin Saint Clare
- d) George

6. ¿Cómo termina la vida de Tom?

- a) Escapa a Canadá
- b) Es liberado
- c) Muere tras ser torturado
- d) Regresa con su familia

prof. Colgiu Andreea

Nunca dejes de creer en ti

Érase una vez, un chico que sufría acoso escolar a pesar de tener las mejores notas y el mejor comportamiento de la clase. Al terminar el último año de bachillerato, decidió convertirse en piloto y fue aceptado por todos en la compañía con mucha alegría. Una vez que empezó a volar, demostró tener unas habilidades increíbles y salió en las noticias como el mejor piloto de todos los tiempos. Sus antiguos compañeros se quedaron muy sorprendidos al verlo convertirse en un gran piloto, ya que ellos no tuvieron la misma suerte. Ellos no consiguieron alcanzar sus sueños como lo hizo el que una vez fue subestimado por todos, pero nunca dejó de creer en sí mismo.

Esta historia nos enseña que, si tienes valor y perseverancia, recibirás mucho más respeto en el futuro y tus sueños se convertirán en una maravillosa realidad.

Ilie Petru Rareș, clase a VII-a E

SUDOKU – ANTRENAMENT PENTRU MINTE!

 Rubrică: Matematică Aplicată

 Nivel: Gimnaziu

 ȘTIAI CĂ...?

- ◆ Sudoku nu implică calcule matematice!
- ◆ Este un joc de logică folosit în școli din întreaga lume
- ◆ Îți dezvoltă concentrarea și gândirea strategică

 Matematica poate fi un joc!

La ora de opțional *Matematică Aplicată*, elevii au descoperit o altă față a matematicii — una distractivă, provocatoare și captivantă.

Prin jocul Sudoku, orele s-au transformat într-un adevărat antrenament pentru minte, unde fiecare elev a devenit „detectiv de cifre”.

 Cum se joacă Sudoku?

REGULI

- ✓ Completează grila 9×9 cu cifre de la 1 la 9
- ✓ Nu repeta cifrele pe același rând
- ✓ Nu repeta cifrele pe aceeași coloană
- ✓ Nu repeta cifrele în pătratele de 3×3

 Simplu de înțeles, dar provocator de rezolvat!

 Ce învățăm din Sudoku?

- ✦ Gândire logică
- ✦ Răbdare și atenție
- ✦ Luarea deciziilor
- ✦ Perseverență

 „Uneori, o singură cifră corectă schimbă tot jocul!”

 PROVOCAREA TA!

 Încearcă cele 3 niveluri și vezi cât de departe ajungi!

 CONCLUZIE

Sudoku nu este doar un joc !

Este o provocare, o metodă de învățare și o dovadă că matematica poate fi distractivă!

 Nivel UȘOR

5				7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

 Nivel MEDIU

			2				6	3
3					5	4		1
		1			3	9	8	
							9	
			5	3	8			
	3							
	2	6	3			5		
5		3	7					8
4	7				1			

 Nivel GREU

		5	3					
8							2	
	7			1		5		
4					5	3		
	1			7				6
		3	2				8	
	6		5					9
		4					3	
					9	7		

prof. Petrescu Roxana

O lecție altfel: inițiere în utilizarea ochelarilor VR la clasa a V-a B

În cadrul orelor de Informatică și TIC, elevii clasei a V-a B au avut parte de o experiență deosebită, pășind într-o lume a tehnologiei moderne prin utilizarea ochelarilor de realitate virtuală (VR). Activitatea a avut ca scop inițierea elevilor în folosirea acestor dispozitive inovatoare, dar și îmbinarea tehnologiei cu procesul educativ.

Pentru o bună organizare, elevii au fost împărțiți în cinci grupe, fiecare având ocazia de a experimenta utilizarea ochelarilor VR într-un mod structurat și eficient. Deoarece numărul de dispozitive a fost limitat, elevii au lucrat prin rotație. În timp ce unii utilizau ochelarii VR, ceilalți își continuau proiectele începute anterior, după ce au urmărit cu atenție explicațiile oferite de profesor.

Un aspect important al activității a fost colaborarea. Fiecare elev a avut și rolul de asistent pentru un coleg din grupă, oferindu-i sprijin în utilizarea ochelarilor și în înțelegerea aplicației.

Aplicația VR utilizată a fost una educativă, oferindu-le elevilor posibilitatea de a explora funcționarea inimii umane într-un mod interactiv și captivant. Aceștia au putut observa în detaliu structura și modul de funcționare al inimii, transformând lecția într-o experiență memorabilă.

Activitatea a fost primită cu entuziasm de elevi, demonstrând că integrarea tehnologiei

moderne în procesul de învățare poate crește interesul și implicarea acestora. Experiența VR a adus un plus de valoare orelor de Informatică și TIC, deschizând noi perspective asupra modului în care învățăm și descoperim lumea. Utilizarea ochelarilor de realitate virtuală în cadrul

Astfel, pe lângă competențele digitale, elevii și-au dezvoltat și abilitățile de comunicare, cooperare și responsabilitate.

Pentru a asigura un mediu sigur și igienic, după fiecare utilizare, ochelarii VR au fost dezinfectați cu atenție, respectând normele de protecție.

orelor de Informatică și TIC aduce numeroase beneficii, dar aduce și limitări. În primul rând, crește semnificativ interesul și motivația elevilor, transformând lecțiile într-o experiență interactivă și captivantă. Elevii nu mai sunt doar spectatori, ci participanți activi la procesul de învățare.

Un alt avantaj important este înțelegerea

mai ușoară a unor concepte complexe. De exemplu, vizualizarea funcționării inimii în mediul VR le-a permis elevilor să observe detalii greu de explicat doar teoretic sau prin imagini statice.

De asemenea, activitatea a încurajat colaborarea. Rolul de „asistent” oferit fiecărui elev a contribuit la dezvoltarea spiritului de echipă, a

comunicării și a responsabilității față de colegi.

Integrarea tehnologiei moderne contribuie și la dezvoltarea competențelor digitale, esențiale în societatea actuală. Elevii învață nu doar să utilizeze tehnologia, ci și să o folosească în mod util și educativ.

Pe de altă parte, numărul redus de ochelari VR poate crea timp de așteptare pentru elevi, ceea ce necesită o organizare foarte bună a activității, așa cum s-a realizat prin lucrul pe grupe și activități alternative.

Un alt dezavantaj îl reprezintă posibilele efecte fizice temporare, precum amețea sau disconfortul vizual, mai ales la prima utilizare. De aceea, este important ca utilizarea să fie supravegheată și limitată ca durată.

De asemenea, importante. Dezinfectarea ochelarilor după fiecare utilizare este necesară, dar poate consuma timp din activitate și presupune costuri cu achiziționarea materialelor necesare.

Nu în ultimul rând, dependența excesivă de tehnologie poate fi un risc dacă aceasta nu este utilizată echilibrat, în combinație cu metodele tradiționale de învățare.

În ciuda unor dezavantaje, utilizarea ochelarilor VR în educație reprezintă o oportunitate de a înțelege mai bine diferite fenomene sau concepte, prin experiențele imersive pe care le oferă. Cu o organizare atentă și o utilizare responsabilă, acestea pot contribui la o învățare mai atractivă și eficientă pentru elevi.

prof. Stoin Dorina

Plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități

„Omul frumos nu mai este la modă. La modă este omul util, la modă este omul eficient.” (Dan Puric)

Să fim utili, să fim eficienți, să facem frumosul din noi viabil...este cel mai înalt țel.

Dreptul la educație este garantat indiferent de culoare, potențial sau mediul din care provine elevul:

a) Copiii au dreptul să învețe împreună indiferent de dificultăți și de diferențe;

b) Fiecare copil este unic;

c) Statul democratic asigură șanse egale de acces la educație pentru toți copiii

Preambul....sunt momente în viață care pretind dăruire necondiționată.

Această dăruire este immanentă misiunii educatorului care educă, modelează, indică, trasează harta minții și a sufletului. Darurile educatorului sunt spirituale...natura pragmatică se analizează în construcția profilului de absolvent, în caracterul și personalitatea sa, astfel încât absolventul să-și poată dăruia bogății materiale în temeiul legilor civice, morale, după năzuințele personale ...dar să rămână în înțelepciune spirituală, în cugetare corectă.

În paradigma lumii moderne, diversitatea, toleranța și egalitatea de șanse sunt concepte fundamentale ale bunei conviețuirii, ale unei gândiri deschise și civilizate. Înaltul grad de dezvoltare a lumii contemporane determină relații sociale echitabile puse pe seama comunicării civilizate și pe drepturile egale ale cetățenilor, indiferent de natura lor.

În dicționarul de psihologie („Vocabularul Psihologiei” – Henri Piéron) normalitatea este definită ca un ansamblu de caracteristici ale aceleiași persoane, caracteristici care se situează în interiorul marjelor de variație ale populației din care face parte. Noțiunea de „normalitate”, din punct de vedere statistic, este reprezentată grafic de distribuția sub forma „curbei lui Gauss”. Conceptul de normalitate, a cărei definire s-a impus în condițiile încercării de identificare a criteriilor de clasificare a tulburărilor psihice, considerate ca abateri de la normalitate, se poate asocia cu starea de echilibru în plan intern, intrapsihic și în planul extern al individului. Normalitatea presupune diversitate și adaptare, de aceea cei mai norocoși dintre oameni pot fi rează pentru cei diferiți, atipici, speciale, cu sensibilități...cum normalitatea nu e perfectă, cei îndrituiți prin firescul lor se apleacă și asupra semenului cu nevoi speciale, fie dislexic, cu tetrapareză sau cu alte nevoi speciale.

Mărturisire...

Timp de patru ani, am fost profesorul unui elev cu tetrapareză spastică, școlarizat la domiciliu. Un malpraxis ...l-a nenorocit. Acum are 15 ani, o vârstă la care devine tot mai greu să fii spălat de mamă și purtat pe brațele ei iubitoare. Intelectul său este unul scăzut, este dislexic, însă gândirea sa e limpede, cu o morală bine cultivată în familie. Este emotiv, e plin de candoare, îi place să asculte muzică și să i se citească. Prin el însuși este lecție de viață... ne poate pe toți învăța să avem răbdare, să nu ne întrecem cu timpul și să conștientizăm mai mult norocul că putem să fim independenți și liberi să facem lucruri pe care el cu greu și le imaginează.

Mama lui e o eroină, tatăl e muncitor, iar fratele cel mic e sânguincios, vrea să ajungă om mare să-și ajute fratele. Familia e modestă financiar și un exemplu de părinți. Procedurile de fizioterapie sunt gurile lui de oxigen, o bulă de săpun în care își imaginează ...cum ar fi dacă.

Tetrapareza spastică este, de fapt, un grup de tulburări cerebrale (paralizie cerebrală) care afectează

toate cele patru membre - atât mâinile, cât și picioarele. Boala este definită de spasticitatea sau încordarea neobișnuită a membrilor. Aceasta boală se distinge de alte forme ale paraliziei cerebrale în sensul că pacienții diagnosticați cu aceasta formă au mișcări rigide, date de creșterea tonusului mușchilor scheletici (hipertonie).

O boală în fața căreia...rămăi fără cuvinte.

Spicuri din planul individualizat parcurs...clasa a VIII-a

a).Comportament cognitiv:

-Abilități reduse de scris-citit; citește în ritm lent, propriu, texte de mică întindere; omite frecvent litere în scrierea cuvintelor; nu respectă regulile ortografice și de punctuație; desparte corect, cu sprijin, cuvinte în silabe; exprimarea este lapidară, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă;

-Vocabular sărac, posibilități de exprimare reduse, tulburări semantice;

-Capacitatea de concentrare este scăzută și rezistența la efort, minimă;

-Este ancorat în prezent. Este conștient de lumea în care trăiește și este mai optimist decât un elev cu capacități normale.

b). Relații sociale:

- Ține legătura pe whatsapp cu colegii, iar eu îi arătăm înregistrări de la oră, mesajele colegilor, mergeam împreună cu câte un elev la domiciliu ca să mențină contactul colegial cu clasa.

c).Capacități, competențe, abilități, puncte slabe, nevoi:

Nu are abilități de natură tehnologică;

Nu reține decât un material concret, prin reluări permanente;

Nu comunică cu ușurință în propoziții; își caută cuvintele, vocabularul este sărac întrucât obosește la citit; în schimb îi place să I se citească, mama îl ajută, după posibilități (mama are 8 clase);

Memoria și concentrare sunt scăzute; obosește repede;

Imaginația lipsește, fiind ancorat în prezent;

Scrie după dictare pe calculator, omițând frecvent litere, fără a respecta însă regulile ortografice sau de punctuație;

Permanent are nevoie de sprijin pentru a duce la îndeplinire o sarcină.

).Domeniul cognitiv - Limba română:

Obiective pe termen lung:

- dezvoltarea abilităților de scris –citit, prin utilizarea unor texte scurte.

Obiective pe termen scurt:

-să citească corect texte scurte

-să stabilească numărul de silabe dintr-un cuvânt

-să dea exemple de cuvinte care încep cu anumite litere date;

-să identifice litera/silaba care lipsește dintr-un cuvânt

-să identifice și să completeze cuvinte care conțin grupurile „ce”, „ci”, „ge”, „gi”, „che”, „chi”

-să exemplifice și să identifice cuvinte care conțin litera „x”

-să precizeze sinonimele și antonimele unor cuvinte uzuale

-să alcătuiască propoziții corecte

-să scrie corect cuvinte

- să scrie corect propoziții dictate

Idei de activități: (majoritatea se defășurau cu ajutorul TIC)

Strategii de învățare- metode și mijloace didactice

-exerciții și jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conștientizare a legăturii dintre fonem și

grafemul corespunzător

-exerciții de asociere a sunetului cu litera; exerciții de formare, citire și pronunțare corectă a cuvintelor;

-exerciții –joc de rostire a cuvintelor pe silabe

-exerciții de identificare a literei/silabei care lipsește din poziția inițială sau finală - în scris

-exerciții de exprimare corectă, orală și scrisă, cu utilizarea unor materiale didactice de suport (planșe, litere, obiecte concrete, ilustrații)

-exerciții de subliniere și completare a grupurilor de litere

-exerciții de recunoaștere și diferențiere (a cuvintelor ce conțin litera „x” de cuvinte scrise cu „cs”)

-exerciții de precizare prin corespondență a sinonimelor și antonimelor date

-exerciții de formulare de propoziții, pornind de la cuvinte date

- exerciții de completare a unor silabe cu litere;

- exerciții de scriere a unor cuvinte din 2-3-4 silabe, utilizând în mod preponderent metoda analitico-fonetică; exerciții de scriere a denumirii unor obiecte familiare; exerciții de scriere a cuvintelor pe silabe

-exerciții de scriere a propozițiilor enunțiative, respectând scrierea cu majuscule la început și folosirea acestora pentru substantivele proprii

-exerciții de scriere a unor propoziții, respectând alineatul, liniatura caietului și păstrarea distanței adecvate dintre cuvinte

-exerciții de dictare...un fel de fizioterapie, își exersa un mușchii...dar cu mare dificultate.

Resurse: Laptop, Smartphone, manualul, cărți

Evaluare: Identifică toate literele alfabetului. Se exprimă greoi, folosind un limbaj preponderent popular. Citește în ritm propriu, fără a respecta regulile impuse.

Distinge silabele atunci când desparte cuvintele.

Are dificultăți în pronunțarea unor cuvinte. Confundă în scris grupurile de litere.

Nu respectă regulile ortografice și de punctuație- scrierea cu majuscule, semnele de punctuație.

Alcătuiește propoziții, pornind de la cuvinte date sau pe bază de imagini.

Greșește la transcrierea cuvintelor și propozițiilor. Scrie cu greu după dictare, și nu respectă despărțirea în silabe la capăt de rând. Omite frecvent litere în scrierea cuvintelor. Nu respectă liniatura caietului, iar ritmul de scriere este lent.

- observarea sistematică și aprecierea verbală stimulatoare

-proba orală

-proba scrisă

-fișa de evaluare

-evaluări orale, alternate cu cele scrise

A fost un caz special...profesorii au dat dovadă de umanism și implicare. Fiecare profesor mergea conform orarului la școlarizare la domiciliu; Uneori ne grupam, mergeam câte doi profesori, luam câte un elev și discutăm interdisciplinar. Era receptiv și sociabil, deschis în conversație, cu o gândire simplă, de o corectitudine așijederea celei tradiționale, din basmele populare. Îi placeau mult basmele, era încântat să le asculte și promova valorile etice în conversațiile abordate pe diverse teme, situații.

La școală am realizat împreună cu cadrele didactice și colegii săi acțiuni de voluntariat, strângere de fonduri pentru a-l ajuta financiar.

Prof. Subu-Bosica Daliana Carmina

ENERGIA DIN JURUL NOSTRU

Elena-Maria Mădăraș
cl. 8B

Energia și viața

1. Forme de energie

- Energie mecanică (mișcare)
- Energie termică (caldura)
- Energie chimică
- Energie luminică

2. Surse de energie

Regenerabile

- Solea
- Vântul
- Apă

Neregenerabile

- Carbuni
- Petrol
- Gaze naturale

3. Transformarea energiei

Energia nu se creează și nu dispare, ci se transformă dintr-o formă în alta.

Exemple:

- Carne (chimică) → Carne gătită (termică)
- Baterie (chimică) → Lampă (luminică)
- Motor (mecanic) → Generator (electric)

4. Energia și viața

Plantele folosesc energia soarelui în fotosinteză pentru a produce substanțe nutritive și oxigen.

Animalele și oamenii folosesc energia din hrană pentru a trăi.

Energia este necesară pentru toate activitățile noastre.

5. Conservarea energiei

Energia nu dispare și se transformă.

Exemple:

- Lampă (electrică) → Calor (termică)
- Motor (mecanic) → Calor (termică)

$\eta = \frac{\text{energie utilă}}{\text{energie consumată}}$

6. Protecția mediului

- Stinge lumina când ieșiți din cameră.
- Trageți apă doar când este necesar.
- Reduceți consumul de energie.
- Reciclezați.

SURSE DE ENERGIE

1. CE ESTE ENERGIA?

Energia este capacitatea unui sistem de a produce lucru mecanic sau schimbări (mişcare, căldură, lumină etc.).

Unitatea de măsură în SI este **JOULE (J)**.

2. FORMELE PRINCIPALE DE ENERGIE:

1. Energia cinetică

~ energie mișcare

~ apare când un obiect se deplasează.

Exemple:

- o mașină în mișcare
- vântul
- apa care curge

2. Energia potențială

~ energie stocată într-un obiect

~ depinde de poziția sau structura

Exemple:

- un obiect ridicat la înălțime
- un sac de ciment
- apa într-un lac

3. TIPURI DE ENERGIE:

1. ENERGIE

- MECANICĂ
- ELECTRICĂ
- CHIMICĂ
- TERMICĂ
- SONORĂ
- LUMINICĂ
- MAGNETICĂ

2. SURSE DE ENERGIE

REGENERABILĂ

- soarelui
- vântului
- apă

NEREGENERABILĂ

- petrol
- carbuni
- gaze

4. SURSE DE ENERGIE:

REGENERABILĂ

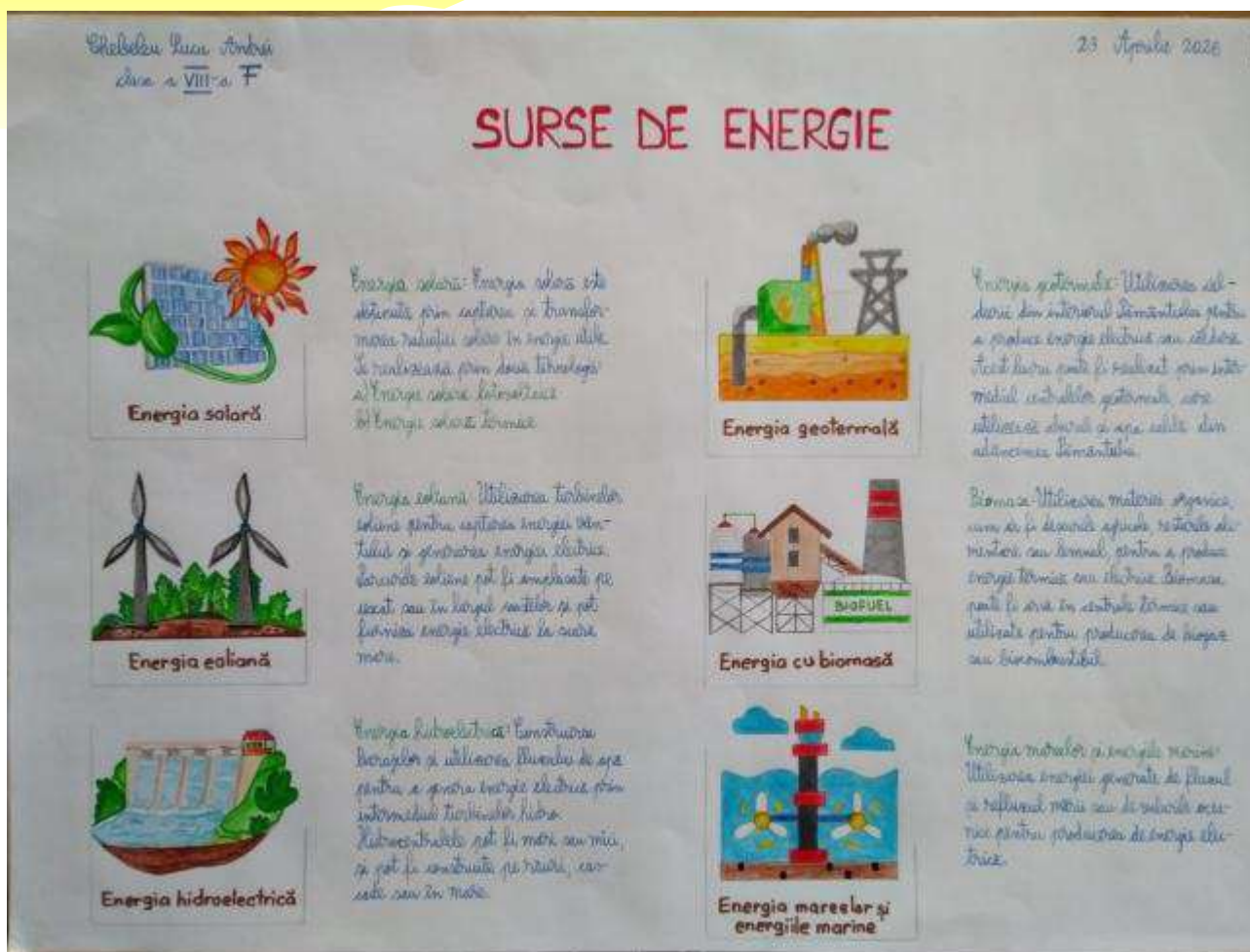
- soarelui
- vântului
- apă

NEREGENERABILĂ

- petrol
- carbuni
- gaze

5. Alte informații:

- Soarele este sursa principală de energie pentru toate formele de viață.
- Energia nucleară este o sursă de energie puternică, dar poate fi periculoasă dacă nu este controlată corect.
- Energia hidroelectrică este o sursă de energie regenerabilă, dar poate afecta mediul înconjurător.
- Energia solară este o sursă de energie regenerabilă, dar este dependentă de vreme.

De ce 3?

Pentru că cifra **3** este specială, magică și sacră atât în cultura noastră, cât și în alte culturi, simbolizând perfecțiunea, creativitatea și echilibrul divin. Reprezintă prima cifră care formează o formă geometrică completă (triunghiul) și stă la baza conceptelor fundamentale din religie, filozofie și artă.

În religie, triada este prezentă în diferite credințe, cel mai cunoscut exemplu fiind Sfânta Treime în creștinism (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt) sau cele **3** etape principale ale vieții: naștere, nuntă și înmormântare.

În natură și știință, universul nostru înconjurător este definit de **3** dimensiuni spațiale. De asemenea, timpul se împarte în 3 axe fundamentale: trecut, prezent și viitor.

În folclor și literatură: Reprezintă un leitmotiv esențial. În basmele românești (precum „Harap-Alb”, „Capra cu trei iezi”, „Soacra cu trei nurori”, „Trei muschetari”, „Trei, doamne și toți trei!”, „Trei metri deasupra cerului”), întâlnim frecvent **3** încercări, **3** feciori de împărat, **3** zmei, **3** zile de drum sau balaurul cu 3 capete.

În numerologie, **cifra 3** simbolizează comunicarea, creativitatea, expansiunea și optimismul. Considerată o cifră sacră și extrem de norocoasă, ea reprezintă expresia de sine și capacitatea de a transforma emoțiile în artă sau povești.

În viața de zi cu zi, aproape orice acțiune completă poate fi descompusă în **3** etape: început, mijloc și sfârșit. Mai nou aplicabil, weekend-ul constă din cele două zile libere cu o ușoară prelungire spre cea de a **3**-a, ziua de vineri.

Doar **în ceea ce privește școala**, cifra **3** își pierde poleiala (nu și importanța), nefiind dorită de nimeni, toți elevii încercând o înmulțire rapidă și miraculoasă tot cu **3**. :)

prof. Milutinovici Otilia Daniela

SALVATI PLANETA PRIN RECICLARE

Reciclarea este una dintre cele mai eficiente metode de a proteja și salva mediul înconjurător. Prin transformarea deșeurilor în materii prime și produse noi, reducem volumul de gunoi care ajunge la gropile de gunoi și diminuăm poluarea solului și a apelor. Iată de ce acest obicei este esențial pentru natură: Conservă resursele naturale: Prin re folosirea materialelor existente, scade nevoia de a extrage resurse virgine precum lemnul, apa sau mineralele. De exemplu, hârtia reciclată economisește aproximativ 90% din cantitatea de apă și 25% din electricitatea necesară producerii hârtiei noi. Economisește energie și reduce emisiile: Fabricarea produselor din materiale reciclate consumă considerabil mai puțină energie comparativ cu prelucrarea materiilor prime, ceea ce limitează semnificativ emisiile de gaze cu efect de seră. Previne poluarea: Procesul previne eliberarea de poluanți în aer și apă care apar în mod normal prin descompunerea deșeurilor sau incinerarea acestora.

Ce înseamnă reciclarea?

Reciclarea reprezintă procesul prin care deșeurile sunt transformate în materiale și obiecte noi. Scopul său este de a re folosi materiale deja existente în loc să fie create unele noi, în scop sustenabil și economic.

În contextul reducerii cantității de deșeuri, reciclarea reprezintă penultima componentă a ierarhiei. Cei 5 R ai reducerii risipei sunt: Refuse-Refuză, Reduce-Redu, Reuse-Refolosește, Recycle-Reciclează și Rot-(lasă să) putrezească.

„Refuză”

Refuză se referă la lipsa consumului, astfel încât să nu existe un produs care să ajungă deșeu. Situațiile în care poți refuza includ cumpărăturile la supermarket, când ți se oferă o pungă de plastic sau ieșirile în oraș, când barmanul dorește să ți pună un pai în cocktail.

„Redu”

Redu este acțiunea de a nu mai utiliza atât de multe produse dăunătoare. Exemplele includ plasticul de unică folosință, anumite produse cosmetice, hârtiile pe care printezi documente, hainele de tip fast fashion sau mâncărurile semipreparate.

„Refolosește”

Refolosește înseamnă reutilizarea anumitor recipiente sau ambalaje. Acest lucru poate fi realizat în 2 moduri: fie continui să folosești un obiect în același scop pentru care a fost creat, fie îl reinventezi. În prima situație putem include un borcan care, odată golit, este spălat și utilizat pentru a depozita o altă dulceață, un

alt sos etc. Cealaltă opțiune necesită puțină creativitate: gândește-te la anvelope care sunt transformate în taburete.

„Reciclează”

Reciclează ar trebui să fie acțiunea care are loc după ce au fost parcurși pașii anteriori. De la plastic, sticlă, hârtie și aluminiu

până la baterii, textile sau chiar ulei, există numeroase materiale care pot fi reciclate.

Nu în ultimul rând, lasă să putrezească se referă la resturile organice. Acestea pot fi transformate în îngrășământ fie acasă, fie la centre de compost.

Importanța reciclării:

Chiar dacă nu se află pe primul loc în ierarhia gestionării deșeurilor, reciclarea aduce numeroase avantaje.

Reduce consumul de resurse naturale. În primul rând, ne ajută să reducem consumul de resurse naturale. Reciclarea hârtiei și a lemnului poate salva pădurile; cea a sticlei reduce necesitatea utilizării de materii prime precum nisipul; cea a metalului ne permite să evităm extragerea de minereuri noi; cea a plasticului reduce scade cantitatea de combustibili fosili utilizați.

Scade nivelul poluării. Reciclarea scade nivelul poluării. Atunci când deșeurile ajung la groapa de gunoi, se descompun eliberând metan, un gaz cu efect de seră mai puternic decât dioxidul de carbon. În plus, ne confruntăm și cu poluarea directă cauzată de uleiul de gătit sau baterii. Reciclându-le, împiedicăm intrarea lor în natură.

Contribuie la gestionarea fenomenului de încălzire globală. Un alt beneficiu este o mai bună gestionare a încălzirii globale. Pe de-o parte, fabricile care produc obiectele pe care le folosim zi de zi eliberează dioxid de carbon. Metanul, menționat la punctul anterior, contribuie de asemenea la schimbările climatice. Atunci când reciclăm mai mult, nivelul acestor gaze scade.

Ne oferă un mediu mai curat, deci mai sănătos. Trebuie să vorbim, bineînțeles, și despre propria sănătate. Gazele emise de gropile de gunoi nu afectează doar atmosfera, ci provoacă și probleme grave de sănătate. Dacă reciclăm mai mult, ne expunem la o cantitate mai mică de gaze toxice. Într-o lume tot mai afectată de poluare și de schimbările climatice, reciclarea apare ca una dintre cele mai eficiente metode prin care putem contribui la protejarea mediului înconjurător. Deși poate părea o activitate minoră, impactul cumulativ al reciclării este semnificativ, iar adoptarea acestui obicei de către cât mai mulți oameni poate face o diferență majoră.

COLECTIV DE REDACȚIE

Redactori:

Ghergu Bianca, cl. a V-a H
Rotaru Patricia, cl. a VI-a A
Krepelka Theodora, cl. a VI-a A
Nicolovici Daisa Maria cl. a VI-a A
Bizian Selena Georgiana, cl. a VI-a A
Răureanu Natalia, cl. a VI-a C
Cioran Ana, cl. a VI-a D
Popa Alesia, cl. a VI-a E
Costache Patricia, cl. a VI-a F
Baya Natasha, cl. a VI-a F
Iancu Amelia, cl. a VI-a F
Colțea Cătălina, cl. a VI-a F
Luca Sara, cl. a VI-a F
Copaci Taisia, cl. a VI-a F
Rasa Maya, cl. a VI-a F
Cîndea Mara, cl. a VI-a F
Damaschin-Țecu Iana, cl. a VI-a F
Buzatu Camelia, cl. a VI-a G
Stoița Sophia, cl. a VII-a D
Ilie Petru Rareș, clasa a VII-a E

Opriș Karina, cl. a VIII-a A
Asoltanei Alexandru, cl. a VIII-a B
elevii clasei a VIII-a D
Popovici Karina, cl. a VIII-a F
Chebeleu Luca, cl. a VIII-a F
Cirișan Miriam, cl. a VIII-a G

Coordonatori :

prof. dr. Istrățucă-Ivan Corina
prof. Schinteie Valerica
dir. prof. Grădinariu Corina
dir. adj. prof. Bilanin Claudia
dir. adj. prof. Bidileci Laura

ISSN 2393 – 5898

ISSN-L 2393 – 5898

